

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om Finansinspektionen och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att lagen om Finansinspektionen, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift, lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, lagen om tillsynen över arbetarskyddet och arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen samt värdepappersmarknadslagen ändras.

Enligt propositionen ska Finansinspektionen i tillsynsorganet för den gemensamma tillsynsmekanismen representeras av en företrädare som utses av Finansinspektionens direktion. Antalet medlemmar i direktionen kan utökas till sex.

Till regleringen av tillsynsavgiften fogas nya avgiftskategorier för betydande filialer och mycket betydande filialer till kreditinstitut som auktoriserats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessutom ska grundavgifterna höjas med sju procent och koefficienterna för de proportionella avgifterna sänkas med fem procent.

Ytterligare bestämmelser om rapportering av överträdelser till Finansinspektionen ska tas in i lagstiftningen och bestämmelserna om exponeringar mot kunder, andra riskkoncentrationer och rapporteringen om inbördes transaktioner förtydligas och rapporteringsbördan minskas. Dessutom föreslås det vissa lagtekniska ändringar i lagstiftningen.

Bestämmelsen i värdepappersmarknadslagen om kravet på bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll förenhetligas i enlighet med riksdagens uttalande så att den motsvarar ordalydelsen i det direktiv som reglerar saken. Vidare upphävs bestämmelsen om ansvarsbegränsning vid lämnande av information till Finansinspektionen.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2017.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 INLEDNING.....	4
2 NULÄGE	5
2.1 Gällande lagstiftning.....	5
2.1.1 Finansinspektionens förvaltningsmodell samt representation i den gemensamma tillsynsmekanismen	5
2.1.2 Finansieringen av Finansinspektionen	6
2.1.3 Rapportering av överträdelser till Finansinspektionen.....	8
2.1.4 Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.....	9
2.1.5 Värdepappersmarknadslagen.....	10
2.2 Den internationella utvecklingen	10
Finansieringen av Finansinspektionen	10
2.3 Bedömning av nuläget	12
2.3.1 Ordnande av finansieringen av Finansinspektionen.....	12
2.3.2 Rapportering av överträdelser till Finansinspektionen.....	19
2.3.3 Rapportering om exponeringar mot kunder och interna transaktioner i finansierings- och försäkringskonglomerat	20
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	21
3.1 Målsättning	21
3.1.1 Finansinspektionens representation i den gemensamma tillsynsmekanismen.....	21
3.1.2 Finansieringen av Finansinspektionen	21
3.1.3 Rapportering om exponeringar mot kunder och interna transaktioner i finans- och försäkringskonglomerat	21
3.2 Genomförandalternativ.....	21
Finansieringen av Finansinspektionen	21
3.3 De viktigaste förslagen.....	22
3.3.1 Direktionens sammansättning och Finansinspektionens representation i den gemensamma tillsynsmekanismen	22
3.3.2 Finansieringen av Finansinspektionen	23
3.3.3 Rapportering av överträdelser till Finansinspektionen.....	24
3.3.4 Rapportering om exponeringar mot kunder och interna transaktioner i finans- och försäkringskonglomerat	25
3.3.5 Ändring av värdepappersmarknadslagens bestämmelser om bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll	25
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	25
4.1 Ekonomiska konsekvenser	25
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	27
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	28
5.1 Beredningsskeden	28
5.2 Remissyttranden.....	29
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	30
DETALJMOTIVERING	32
1 LAGFÖRSLAG	32
1.1 Lagen om Finansinspektionen	32
1.2 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	36
1.3 Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	38

RP 201/2016 rd

1.4	Värdepappersmarknadslagen	40
1.5	Lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen.....	40
2	IKRAFTTRÄDANDE	40
3	FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	40
	LAGFÖRSLAG	43
	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	43
	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift.....	49
	Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	57
	Lag om ändring av 7 och 12 kap. i värdepappersmarknadslagen.....	59
	Lag om ändring av 4 b § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen	60
	BILAGA	61
	PARALLELLTEXT	61
	Lag om ändring av lag om Finansinspektionen.....	61
	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift.....	71
	Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	79
	Lag om ändring av 7 och 12 kap. i värdepappersmarknadslagen.....	82
	Lag om ändring av 4 b § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen	83

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Under de senaste åtta åren har förhållandena för den europeiska finansiella sektorn förändrats avsevärt. Efter den omfattande finanskrisen 2008 har genomförts ett antal regleringsåtgärder som syftar till att främja de finansiella marknadernas och i synnerhet banksektorns stabilitet. Som en del av dessa regleringsåtgärder har också det europeiska systemet för finansiell tillsyn och i synnerhet banktillsynen reformerats i flera avseenden. I enlighet med ett beslut 2012 inrättades en gemensam tillsynsmekanism för bankunionen inom euroområdet, inom vilken behörigheten i fråga om tillsynen över de mest betydande kreditinstituten har flyttats bort från de nationella myndigheterna.

Bestämmelser om grundpelaren för bankunionen, den gemensamma tillsynsmekanismen, finns i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (nedan *SSM-förordningen*). Genom förordningen inrättades en gemensam tillsynsmekanism, som består av Europeiska centralbanken (nedan ECB) och nationella tillsynsmyndigheter. Förordningen skulle tillämpas från ingången av november 2014, då tillsynsansvaret för betydande kreditinstitut överfördes till mekanismen. Även om behörigheten i fråga om tillsynen över de mest betydande kreditinstituten har överförts till ECB, utför Finansinspektionen ändå en stor del av den praktiska tillsynen över kreditinstituten i Finland och de åtgärder som räknas till den. Under lanseringen av den gemensamma tillsynsmekanismen har också Finansinspektionens arbetsmängd ökat bl.a. med nya uppgifter i samband med beredningen av tillsynsorganets beslutsfattande. Likaså har omfattande lagstiftningsreformer efter finanskrisen ökat Finansinspektionens arbetsmängd under de senaste åren. Trots de nya uppgifterna och den ökade arbetsmängden har kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet och antalet anställda kunnat hållas nästan oförändrade.

Enligt SSM-förordningen är ECB ansvarig för den gemensamma tillsynsmekanismen i medlemsstater inom euroområdet och i fråga om kreditinstitut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag i medlemsstater som inte hör till euroområdet, men har etablerat ett nära samarbete med ECB. På grund av SSM-förordningen har de fyra största finländska kreditinstituten överförts till ECB:s direkta tillsyn. Finansinspektionen deltar fortfarande i tillsynen över dessa bankgrupper. Bestämmelser om regler och förfaranden som gäller samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan ECB och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter finns i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17). Med anledning av SSM-förordningen gjordes nödvändiga ändringar i lagen om Finansinspektionen (878/2008) i samband med reformen av lagstiftningen om kreditinstitut 2014.

För att täcka kostnaderna för den gemensamma tillsynsmekanismens verksamhet tas ut tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter av tillsynsobjekten. ECB har för att täcka kostnaderna för sina nuvarande tillsynsuppgifter rätt att ta ut tillsynsavgift av de enheter som står under dess direkta tillsyn. Bestämmelser om ECB:s tillsynsavgifter finns i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1163/2014 (nedan *ECB:s tillsynsavgiftsförordning*). Separata bestämmelser om Finansinspektionens tillsynsavgift finns i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008, nedan *tillsynsavgiftslagen*), som trädde i kraft 2008. De åtgärdsavgifter som Finansinspektionen tar ut bygger däremot på lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Förutom det ovan nämnda byggandet av en europeisk reglerings- och tillsynsarkitektur befinner sig även finanssektorn i Finland mitt uppe i strukturella förändringar. Två av Finansinspektionens fyra största tillsynsobjekt är dotterbanker till utländska banker. Den ena av dessa

två banker har beslutat att ändra största delen av sin verksamhet i Finland så att den hanteras via en filial. I denna situation är det nödvändigt att bedöma vilken hänsyn som bör tas till den gemensamma tillsynsmekanismen och de kända och potentiella strukturomvandlingarna på finansmarknaden i Finland i lagstiftning om finansieringen av Finansinspektionens verksamhet.

I en regeringsproposition (RP 65/2016 rd, s. 36–37) som gällde genomförandet av marknadsmissbruksförordningen (nedan *MAR*) konstaterades behovet av att bereda en separat proposition om nödvändiga åtgärder för efterlevnaden av artikel 32 i *MAR* och av kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 som utfärdats med stöd av den. I direktivet utfärdas preciserande bestämmelser om förfaranden för rapportering av överträdelser som avses i artikel 32.1 i *MAR*, inklusive arrangemang som gäller rapportering och uppföljning av rapporter, åtgärder för skydd av personer i arbetsavtalsförhållande och för skydd av personuppgifter.

Genom förfarandet för rapportering av överträdelser kan personer lämna Finansinspektionen information för att missbruk på finansmarknaden ska upptäckas och utredas. Det kan dock vara avskräckande att rapportera överträdelser på grund av rädsla för repressalier, diskriminering eller utlämnande av personuppgifter. Lämpliga åtgärder för rapportering är således nödvändiga för att skydda rapportörerna och dem som anklagas.

Detta är främst en fråga som gäller genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv (nedan *direktivet*) och som huvudsakligen kan verkställas genom förordning av finansministeriet. Genomförandet av artikel 32 i *MAR* och av direktivet förutsätter dock vissa ändringar även i gällande 71 a § i lagen om Finansinspektionen. I den aktuella paragrafen om rapportering av överträdelser finns bestämmelser om Finansinspektionens system för att ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden.

2 Nuläge

2.1 Gällande lagstiftning

2.1.1 Finansinspektionens förvaltningsmodell samt representation i den gemensamma tillsynsmekanismen

I 2 kap. i lagen om Finansinspektionen finns bestämmelser om Finansinspektionens förvaltning och dess förvaltningsorgan. Den allmänna tillsynen över Finansinspektionens verksamhet hör till riksdagens bankfullmäktige, men i praktiken leds Finansinspektionens verksamhet av en direktion. Direktionen ställer mål för Finansinspektionens verksamhet, beslutar om dess verksamhetslinjer samt styr och övervakar måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna.

Finansinspektionens direktion utses av bankfullmäktige och den har fem medlemmar. De medlemmar som utses på förslag av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank har personliga ersättare. Direktionsmedlemmar och ersättare får inte höra till ett tillsynsobjekts styrelse eller revisorer eller vara anställda hos ett tillsynsobjekt. Direktionens mandatperiod är tre år.

Chef för Finansinspektionen är en direktör. Direktörens mandatperiod är fem år. Ställföreträdare för direktören då denna har förhinder är en av bankfullmäktige tillförordnad tjänsteman vid Finansinspektionen. I lagen om Finansinspektionen föreskrivs att direktören fattar beslut i ärenden som inte hör till direktionen. I arbetsordningen kan tas in närmare föreskrifter om direktörens uppgifter.

Med stöd av SSM-förordningen har ett gemensamt banktillsynssystem inrättats i anslutning till ECB. Som en del av systemet har det i anslutning till ECB också inrättats ett tillsynsorgan,

där man tar vara på de nationella tillsynsmyndigheternas sakkunskap i beslutsfattandet. Tillsynsorganet svarar som helhet för planeringen och genomförandet av tillsynsuppgifterna i den gemensamma tillsynsmekanismen samt utarbetar beslutsförslag i tillsynsfrågor för ECB-rådet. Tillsynsorganet består av företrädare för ECB och nationella tillsynsmyndigheter. Direktionen har utsett Finansinspektionens direktör som företrädare för Finansinspektionen i tillsynsorganet för den gemensamma tillsynsmekanismen. I den gällande lagen föreskrivs dock inte om nominering av företrädaren.

Finansinspektionens direktion har 2014 fastställt och 2016 uppdaterat principer vars syfte är att uppgifterna i Finansinspektionens direktion ska kunna skötas effektivt också sedan den gemensamma tillsynsmekanismen inlett sin verksamhet. Enligt principerna är utgångspunkten också i fråga om SSM-ärenden att direktionen informeras i rätt tid och tillräckligt. Enligt principerna ska i synnerhet ärenden som gäller kreditinstitut som har sitt säte i Finland föras till direktionen redan i det skedet när utlåtande om anknytande beslutsutkast begärs från Finansinspektionen i dess egenskap av behörig myndighet.

2.1.2 Finansieringen av Finansinspektionen

Inledning

Enligt 10 § i lagen om Finansinspektionen behandlar direktionen den årliga budgeten, som slutligt fastställs av Finlands Banks direktion. Enligt 68 § i lagen om Finansinspektionen tas det ut åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter för att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet. För verksamhetstillstånd, andra tillstånd samt andra prestationer tar Finansinspektionen ut åtgärdsavgifter, för vilka den själv bestämmer grunderna och storleken. På åtgärdsavgifter för tillstånd och andra prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), och därmed ska storleken på den avgift som tas ut för Finansinspektionens prestationer motsvara beloppet av totalkostnaderna för prestationen.

Särskilda bestämmelser om Finansinspektionens tillsynsavgift utfärdas i tillsynsavgiftslagen. I nämnda lag föreskrivs om avgiftsskyldiga, avgiftsskyldighetens omfattning och om annat bestämmande av avgifter samt om uttag av avgifter. Grunderna för de nuvarande tillsynsavgifterna har gjorts upp så att det belopp som samlas in i form av tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter räcker för att täcka 95 procent (*målsatt nivå*) av Finansinspektionens kostnader. Resten, dvs. fem procent, svarar Finlands Bank för (*andelen offentlig finansiering*). Finansinspektionen ska således slå fast en nedsatt tillsynsavgift så att avgiftsintäkterna tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter sannolikt inte överstiger 95 procent av kostnaderna enligt Finlands Banks fastställda budget. Finansinspektionen ska sänka tillsynsavgiften för alla avgiftsskyldiga med ett lika stort proportionellt belopp (nedan *sänkingskoefficient*).

Tillsynsavgiften ska betalas till Finlands Bank. Finansinspektionen är en självständig myndighet som enligt 2 § i lagen om Finansinspektionen administrativt verkar i anslutning till Finlands Bank, och därför hör Finansinspektionens intäkter och kostnader till Finlands Banks bokslut. På grund av sin självständiga ställning bestämmer Finansinspektionen dock tillsynsavgiften.

Tillsynsavgiften ska betalas varje kalenderår. Den egentliga tillsynsavgift som ska debiteras består i enlighet med tillsynsavgiftslagen av en grundavgift eller proportionell avgift eller kombinerad grundavgift och proportionell avgift.

Den proportionella avgiften beräknas på basis av balansomslutningen, de förvaltade placeringsfondernas eller AIF-fondernas sammanlagda tillgångar, omsättningen eller medlemsavgiftsintäkterna enligt den avgiftsskyldiges senast fastställda bokslut. Som ett värdepappersfö-

retags omsättning betraktas de sammanlagda intäkterna enligt resultaträkningen, inklusive netointäkterna av värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ antecknas den som noll. Vad som i lag föreskrivs om AIF-förvaltare och om de av dem förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar ska på motsvarande sätt tillämpas på fastighetsfonder och deras tillgångar.

När den proportionella avgiften fastställs ska som omsättning för ett betalningsinstitut som också bedriver sådan annan affärsverksamhet som avses i lagen om betalningsinstitut betraktas andelen av andra betaltjänster än utgivning av elektroniska pengar i förhållande till hela betalningsinstitutets omsättning. Om ett institut för elektroniska pengar tillhandahåller också andra betaltjänster eller bedriver sådan annan affärsverksamhet som avses i lagen om betalningsinstitut, ska som balansomslutning när den proportionella avgiften fastställs likaså betraktas andelen av utestående elektroniska pengar i förhållande till hela institutets balansomslutning.

Om avgiftsskyldighet uppkommer på fler än en av de grunder som nämns i tillsynsavgiftslagen ska avgiften i regel tas ut endast en gång och enligt den grund som ger den högsta avgiften. Förändringar i verksamhetens omfattning för den avgiftsskyldiga under pågående räkenskapsperiod beaktas i vissa särskilt definierade fall.

Tillsynsavgiften förfaller till betalning på en förfallodag som Finansinspektionen bestämmer. Finansinspektionen sänder avgiftsbetslutet till den avgiftsskyldige minst 30 dagar före förfallodagen. Om avgiftsskyldigheten börjar eller slutar under kalenderåret, bestäms avgiften endast för de kalendermånader under vilka den avgiftsskyldige varit ett tillsynsobjekt eller annars avgiftsskyldig.

Finansinspektionens beslut om att påföra tillsynsavgift får överklagas med en skriftlig begäran om omprövning till Finansinspektionen inom 14 dagar efter det att Finansinspektionens beslut har delgivits parten. Finansinspektionens beslut att påföra tillsynsavgift får inte överklagas genom besvär. Däremot får Finansinspektionens beslut med anledning av begäran om omprövning överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol, vars beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om den beviljar besvärstillstånd.

Om betalningen av en tillsynsavgift försenas tas dröjsmålsränta ut enligt räntelagen. Avgiften får utsökas utan dom eller beslut.

Tillsynsavgiften är en avgift av skattenatur och motsvarar inte direkt de kostnader som tillsynsmyndigheten orsakas av ett enskilt tillsynsobjekt eller en grupp av tillsynsobjekt. Om tillsynsavgifterna tillsammans med de övriga intäkterna överskrider kostnaderna enligt budgeten med mer än fem procent, ska tillsynsavgifterna för samtliga avgiftsskyldiga nedsättas med ett lika stort proportionellt belopp så att det s.k. överskottet av tillsynsavgifterna inte blir större än så. I intäkterna räknas då även med eventuella överskott från föregående år eller underskott i form av minskade intäkter från föregående år. Detta förhindrar ett fortlöpande överskott i Finansinspektionens budget.

Trots möjligheten att förutse dimensioneringen av avgiftsgrunderna och noggrann budgetplanering är det likväl möjligt att tillsynsavgifterna tillsammans med de övriga intäkterna inte är tillräckliga för att täcka de direkta kostnaderna för Finansinspektionens tillsynsarbete. Risken för underskott kan realiseras som en följd av de betydande strukturomvandlingar som berör bl.a. finanssektorn. Inför ett sådant hotande finansieringsunderskott måste Finansinspektionen omedelbart göra upp en plan för åtgärder som ska vidtas för att täcka underskottet. Potentiella åtgärder är då en minskning av Finansinspektionens kostnader eller ändring av grunderna för

tillsynsavgiften. Fram till dess att finansieringsgrunderna korrigeras i lagstiftningen, skulle i sista hand Finlands Bank svara för ett eventuellt underskott.

Direkta tillsynsavgifter som samlas in av Europeiska centralbanken

Enligt SSM-förordningen ansvarar ECB för den gemensamma tillsynsmekanismens verksamhet, och kostnaderna för den täcks i enlighet med artikel 30 med årliga tillsynsavgifter som ECB tar ut. Närmare bestämmelser om saken utfärdas genom ECB:s s.k. tillsynsavgiftsförordning (ECB/2014/41). ECB:s tillsynsavgift tas ut av ett kreditinstitut som har etablerats i en deltagande medlemsstat och av en filial som etablerats i en deltagande medlemsstat av ett kreditinstitut som är etablerat i en medlemsstat som inte deltar i mekanismen.

ECB:s årliga tillsynsavgift består av ett belopp som alla tillsynsobjekt inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen, kreditinstitut som har etablerats i en deltagande medlemsstat och filialer som etablerats i en deltagande medlemsstat av kreditinstitut etablerade i en icke-deltagande medlemsstat. ECB:s och varje nationell behörig myndighets tillsynsuppgifter bestäms enligt tillsynsobjektens betydelse.

ECB övervakar dessutom hela den gemensamma tillsynsmekanismens verksamhet, eftersom den omfattar alla kreditinstitut oavsett om de är betydande eller mindre betydande. ECB har i fråga om alla kreditinstitut som har etablerats i deltagande medlemsstater exklusiv befogenhet att utfärda tillstånd för affärsverksamhet, återkalla ett tillstånd och bedöma förvärv och avyttringar av kvalificerade innehav. De nationella behöriga myndigheterna svarar åter för den direkta tillsynen över mindre betydande tillsynsobjekt, utan att detta dock begränsar ECB:s befogenheter att i enskilda fall besluta att ställa ett sådant tillsynsobjekt under sin direkta tillsyn, om det är nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av hög tillsynsstandard. Denna fördelning av tillsynsuppgifterna och ECB:s utgifter för detta beaktas när det belopp som tas ut i form av tillsynsavgifter fördelas mellan betydande och mindre betydande tillsynsobjekt.

Enligt artikel 33.2 i SSM-förordningen offentliggör ECB genom förordning och beslut de närmare operativa arrangemangen för genomförandet av de uppgifter som den tilldelas genom förordningen. Enligt artikel 30.3 i förordningen ska avgifterna grundas på objektiva kriterier som hör samman med det berörda kreditinstitutets betydelse och riskprofil, inbegripet dess riskvägda tillgångar. I enlighet med artikel 30.5 i SSM-förordningen ska förordningen inte påverka de nationella behöriga myndigheternas rätt att ta ut avgifter i enlighet med nationell lagstiftning.

Enligt ECB:s tillsynsavgiftsförordning ska ECB granska tillsynsavgifterna på nytt före 2017, i synnerhet när det gäller kriterierna och metoden för beräkningen av avgifterna.

2.1.3 Rapportering av överträdelser till Finansinspektionen

Inledning

I 71 a § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) föreskrivs om rapportering om överträdelser. Finansinspektionen ska enligt bestämmelsen upprätthålla ett system genom vilket den kan ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden. I paragrafen föreskrivs om uppbevarande och avförande av uppgifter samt om rätten till insyn i uppgifterna. Bestämmelsen ställer inga särskilda krav för vilket innehåll eller vilken form systemet och förfarandet eller mekanismen för att ta emot rapporter ska ha (RP 39/2014 rd, s. 103). Upprätthållandet av systemet förpliktar Finansinspektionen att följa personuppgiftslagen (523/1999) vid behandlingen av personuppgifter.

Sektorsspecifika lagar om finansmarknaden

Flera av de gällande sektorsbestämmelserna om finansmarknaden (t.ex. 7 kap. 6 § i kreditinstitutslagen (610/2014), 12 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012), 150 § i lagen om placeringsfonder (48/1999) och 6 kap. 17 a § i försäkringsbolagslagen (521/2008)) innehåller redan nu en skyldighet för olika marknadsparter att införa ett internt förfarande för rapportering av överträdelser. Enligt bestämmelserna ska rapporteringsförfarandet bl.a. innehålla lämpliga och tillräckliga åtgärder för att ordna en korrekt behandling av rapporter i det aktuella bolaget och skydda rapportören. Bestämmelserna gäller endast interna rapporteringsförfaranden, och ålägger inga skyldigheter att rapportera överträdelser till Finansinspektionen.

Marknadsmissbruksförordningen

I artikel 32 i MAR föreskrivs om rapportering av överträdelser av bestämmelser. Artikel 32.1 gäller behöriga myndigheter som ska etablera effektiva mekanismer för att möjliggöra rapportering till de behöriga myndigheterna av faktiska eller potentiella överträdelser av förordningen. Enligt artikel 32.2 ska bland mekanismerna ingå minst a) särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter, b) lämpligt skydd av personer vars arbete utförs inom ramen för ett anställningsavtal och som rapporterar överträdelser eller anklagas för överträdelser, mot åtminstone repressalier, diskriminering och andra former av orättvis behandling, och c) skydd av personuppgifter både för den person som rapporterar överträdelsen och den fysiska person som anklagas för att ha begått överträdelsen, inbegripet skydd av identitet, i alla skeden av förfarandet, såvida det inte enligt nationell rätt krävs att informationen röjs i samband med ytterligare utredning eller efterföljande rättsliga förfaranden.

Artikel 39.3 förutsätter att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att följa artikel 32 senast den 3 juli 2016.

Kommissionens genomförandedirektiv

Kommissionen har antagit ett genomförandedirektiv (2015/2392) om genomförandet av artikel 32.1 i MAR. I direktivet utfärdas bestämmelser som preciserar artikel 32.1 i MAR om särskilt avdelad personal (artikel 3), information om mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljning av dem (artikel 4), förfaranden som tillämpas på rapporter om överträdelser (artikel 5), särskilda kommunikationskanaler (artikel 6), register över mottagna rapporter (artikel 7), skydd av personer som arbetar genom ett anställningskontrakt (artikel 8), skyddsförfaranden för personuppgifter (artikel 9), överföring av uppgifter inom och utanför den behöriga myndigheten (artikel 10), förfaranden för skydd av rapporterade personer (artikel 11) och de behöriga myndigheternas översyn av förfarandena (artikel 12).

Medlemsstaterna ska senast den 3 juli 2016 sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet i sin nationella lagstiftning.

2.1.4 Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

Bestämmelser om tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat finns i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). I lagen föreskrivs om krav för finans- och försäkringskonglomerats verksamhet. Bestämmelser om den ekonomiska tillsynen över konglomerat finns i 18—26 § i lagen. Som en del av den ekonomiska tillsynen över konglomerat förutsätts regelbunden rapportering till tillsynsmyndigheten om exponeringar mot kunder och andra riskkoncentrationer.

När det gäller exponeringar mot kunder tillämpas med stöd av 21 § i lagen EU:s tillsynsförordning (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012).

Ett konglomerat ska enligt 24 § till Finansinspektionen anmäla transaktioner där den andra parten är ett annat företag som hör till konglomeratet. Anmälan ska åtminstone en gång per kvartal göras om transaktioner vars värde, eller om flera transaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, vars sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Kommissionen gav i juli 2015 en delegerad förordning om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (det s.k. *finanskonglomeratdirektivet*) med avseende på tekniska tillsynsstandarder som specificerar definitioner och samordnar den extra tillsynen av riskkoncentration och transaktioner inom det finansiella konglomeratet (nedan *teknisk tillsynsstandard*). Genom den tekniska tillsynsstandarden preciseras bl.a. vilka uppgifter konglomeratet ska lämna om betydande riskkoncentrationer och betydande interna transaktioner till tillsynsmyndigheten.

2.1.5. Värdepappersmarknadslagen

Regleringen i Europaparlamentets och rådets direktiv (2004/109/EU) om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, nedan *öppenhetsdirektivet*, har genomförts bland annat i 7 kap. i värdepappersmarknadslagen. Regleringen tillämpas på sammanslutningar vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad i Finland. I 7 kap. 6 § ingår en grundläggande bestämmelse om bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll. Närmare krav på innehållet i verksamhetsberättelsen ställs dessutom i annan reglering.

Bestämmelsen om verksamhetsberättelsens innehåll i öppenhetsdirektivet är förenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*bokslutsdirektivet*) om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Enligt 7 kap. 6 § ska kravet på rättvisande bild, som enligt bokslutsdirektivet gäller endast bokslut, också gälla verksamhetsberättelsen. Detta föranleds av det sätt på vilket bokslutsdirektivet genomförts i bokföringslagen (1336/1997). Det bereds en ändring av bokföringslagen i detta avseende. Därmed finns det inget hinder för att ompröva genomförandet av öppenhetsdirektivet i värdepappersmarknadslagen och ändra bestämmelsen så att dess ordalydelse mera exakt motsvarar artikel 4.2 c i öppenhetsdirektivet. I den aktuella punkten i artikeln förutsätts att verksamhetsberättelsen "ger en rättvisande översikt över verksamhetens utveckling och resultat och över ställningen i företagen, tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför".

2.2 Den internationella utvecklingen

Finansieringen av Finansinspektionen

Sättet att organisera finansieringen av myndighetstillsynen över finansmarknaden varierar stort mellan olika länder. Enligt en utredning som publicerades av Hollands centralbank 2007 hänför sig den valda modellen ofta till den institutionella strukturen i respektive stat. I länder

där finansinspektionen har placerats i anslutning till centralbanken är offentlig finansiering huvudregel. I länder där en separat myndighet är tillsynsmyndighet täcks kostnaderna däremot i regel med avgifter som tas ut inom sektorn.

När det gäller de jämförelseländer som svarat på enkäten bland de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen är den grundläggande arkitekturen dock ganska lika. Kostnaderna för finansinspektionen täcks i de flesta länder med tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter som tas ut tillsynsobjekten. Tillsynsavgifterna består vanligen av både en fast del och en rörlig del. Tillsynsobjekten delas i allmänhet in i avgiftskategorier, som är mellan fem och sju till antalet.

Avgiftsgrunden för tillsynsavgiften bestäms på olika sätt i olika länder. Avgiftsgrunden baserar sig t.ex. antingen på balansräkningen, omsättningen eller försäljningen, eller på omfattningen av tillsynsmyndighetens tillsynsarbete, som t.ex. i Storbritannien.

Skillnader mellan olika länder när det gäller en avgiftsgrund som baserar sig på balansräkningen hänför sig oftast till om tillsynsavgiften räknas som riskbaserad eller inte. Beräkningsgrunden för tillsynsavgiften är oftast inte riskvägd.

I allmänhet är betoningen lagd på tillsynsavgifter och endast en liten del, några procent av verksamheten täcks med åtgärdsavgifter. Ett undantag utgörs av vissa omfattande ansökningsärenden och utvärdering av interna modeller för riskvikter.

I Sverige täcks kostnaderna för *Finansinspektionen* dels ur statsbudgeten och dels med tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter. Finansinspektionen tar ut avgifterna och redovisar dem till staten. De tillsynsobjekt som betalar avgifter har delats in i fem kategorier, dvs. försäkringsbolag, banker och kreditinstitut samt fondbolag och börser. Tillsynsobjekten har påförts en minimiavgift och en fast avgift, som varierar från 2 000 svenska kronor till cirka 65 000 svenska kronor (ca 200–6 500 euro). Avgiftsgrunden är i allmänhet en icke-riskvägd balansomslutning. Åtgärdsavgifterna kan vara upp till 500 000 svenska kronor (ca 50 000 euro).

I Norge täcks tillsynsmyndighetens (*Finanstilsynet*) kostnader i sin helhet med tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter. Som avgiftsgrund för kreditinstitut och banker används balansomslutningen, för försäkringsbolag försäkringspremierna och för andra aktörer omsättningen. Betydande filialer definieras inte särskilt och avgiftsgrunden för filialer är annars lika som för andra tillsynsobjekt, men avgiften är nedsatt till 40 % av den normala avgiftsskyldigheten.

I Storbritannien finansieras tillsynsmyndigheten för finansmarknaden och tillvägagångssätt (*Financial Conduct Authority, FCA*) likaså i sin helhet med tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter. Åtgärdsavgifterna varierar mellan 1 500 och 25 000 pund (ca 1 900–32 000 euro) och FCA tar även ut avgifter för andra finansinspektionsmyndigheter, inbegripet banktillsynsmyndigheten (*Prudential Regulation Authority, PRA*), som bl.a. svarar för banktillsynen. För PRA:s del bygger avgifterna på använda årsverken, vilket gör att en högre tillsynsavgift tas ut i synnerhet av systemiskt betydande kreditinstitut.

I Tyskland finansierar tillsynsmyndigheten för finansmarknaden (*Die Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht, BaFin*) helt och hållet sin verksamhet med tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter. För kreditinstitut och banker är avgiftsgrunden balansomslutningen, för försäkringsbolag försäkringspremieinkomsten, för fondbolag tillgångarna i tillsynsobjektets placeringsfonder och för övriga aktörer försäljningen och omsättningen. Avgiftsgrunden för filialer har inte sänkts och de betalar därför samma avgift som andra aktörer. Ett betydande undantag från detta är filialer till EES-kreditinstitut som inte är förpliktade att betala tillsyns- eller åtgärdsavgifter.

I Luxemburg täcker tillsynsavgifterna tillsynsmyndighetens samtliga kostnader. Avgifter tas också ut av EES-filialer. För kreditinstitut är avgiftsgrunden balansomslutningen.

I Nederländerna är tillsynsavgifterna riskbaserade och de avgifter som tas ut av tillsynsobjekten täcker helt tillsynsmyndighetens kostnader. Finansministeriet fastställer årligen avgifterna. Det används både en fast och en riskbaserad tillsynsavgift. Åtgärdsavgifterna täcker ungefär en procent av alla avgifter. Åtgärdsavgifterna uppgår till några tusentals euro. Av EES-filialer tas inte ut någon separat avgift.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att det finns skillnader i den europeiska finansieringen av tillsynen över finansmarknaden. Det finns inga tydliga trender för tillsynsavgifterna och olika modeller används uppenbarligen med goda resultat. I alla exemplarländer tas dock ut tillsynsavgifter, dvs. kostnaderna täcks inte i något av de ovannämnda länderna helt med offentlig finansiering. Mer allmänt är tillsynsobjekten indelade i fem till sju avgiftskategorier. I klassificeringen indelas kreditinstitut, banker och försäkringsbolag, börser och fondbolag vanligen särskilt. Inom kategorierna bestäms avgiften oftast med stöd av en icke-riskavvägd balansomslutning. Avgiftsgrunden för försäkringsbolag är ofta försäkringspremieinkomsten. För övriga tillsynsobjekt är avgiftsgrunden ofta försäljning eller omsättning. Det största undantaget är Storbritannien där avgiftsgrunden är den mängd arbete tillsynsobjektet genererar. Balansomslutningen och mängden tillsynsarbete korrelerar vanligen sinsemellan. Oftast är statens andel av finansieringen liten och tillsynsobjekten täcker kostnaderna för tillsynen. Det finns också modeller, som i Sverige, där den totala betalningsskyldigheten för en grupp av tillsynsobjekt baserar sig på arbetsmängden, och tillsynsavgiften inom gruppen fortfarande bestäms t.ex. på grundval av balansomslutningen.

Också när det gäller de tillsynsavgifter som tas av filialer varierar lagstiftningen från land till land. I Luxemburg tas avgifter ut av EES-filialer på samma sätt som av nationella aktörer. Däremot gör man i en del av länderna åtskillnad mellan EES-filialer och andra filialer. I en del av jämförelseländerna tas inte särskilt ut avgift av EES-filialer, i en del av länderna har avgiften sänkts till 40 %, som i Norge.

2.3 Bedömning av nuläget

2.3.1 Ordnanande av finansieringen av Finansinspektionen

Inledning

Vid en utvärdering av behoven av ändringar i tillsynsavgiftslagen uppstår åtminstone följande frågor. För det första ska det utvärderas om det är ändamålsenligt att bevara de nuvarande finansieringsandelarna på 95 % för sektorn och fem procent för Finlands Bank. För det andra ska det utvärderas om förhållandet mellan tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna fortfarande är ändamålsenligt. För det tredje ska det utvärderas om det nuvarande maximibeloppet för tillsynsavgifterna enligt lagen fortfarande är motiverat. För det fjärde finns det skäl att undersöka om de nuvarande tillsynsavgiftsgrupperna och grunderna för tillsynsavgifter inom dem fortfarande är ändamålsenliga. I detta sammanhang ska det utvärderas om betydande och möjligen också mycket betydande filialer ska definieras särskilt i lagen, och hur tillsynsavgiften för dessa ska påföras.

Dessutom förutsätter en översyn av om finansieringen är tillräcklig och tillsynsavgifterna proportionerliga en uppskattning av om förhållandet mellan de fasta och proportionella avgifter som avses i tillsynsavgiftslagen hålls oförändrat. Det måste i princip utvärderas om den proportionella avgiften bygger på faktorer enligt gällande lag eller om avgiftsgrunden ska ändras så att riskerna i verksamheten beaktas tydligare än nu. Vid en granskning av ovan nämnda

helhet ska också ändringarnas inverkan på hur tillsynsavgifterna fördelas mellan finans- och försäkringssektorn utvärderas. Vid bedömningen av hur tillsynskostnaderna täcks ska det också avgöras vilken instans som finansierar ett potentiellt underskott i Finansinspektionens verksamhet, om intäkterna av tillsynsavgifterna av någon oförutsedd anledning tillsammans med de övriga avgifter som Finansinspektionen tar ut inte räcker till för att helt täcka kostnaderna för tillsynsmyndighetens verksamhet.

Finansiärer och finansieringsmetod

Det finns ingen universalmodell för hur kostnaderna för tillsynen över finansmarknaden ska finansieras. Hollands centralbank gjorde 2007 en utredning i ämnet. Utredningen begränsade sig till banktillsynen. Enligt utredningen kan en finansieringsmodell som bygger på uttag av avgifter av tillsynsobjekten (privat finansiering) motiveras med att bankkunderna främst gynnas av tillsynen, om den förhindrar bankkriser eller missbruk. Å andra sidan är det också klart att de externa verkningarna av problem inom banksektorn är betydande för hela samhället, vilket talar för att offentlig finansiering ska användas för att täcka kostnaderna

Den holländska centralbankens utredning och den internationella jämförelse som arbetsgruppen utvärderat visar att finansieringsmetoderna också i praktiken varierar från land till land. Vid granskningen av situationen i EU:s medlemsländer verkar huvudregeln i synnerhet i Nordeuropa och Centraleuropa vara att kostnaderna för tillsynsmyndighetens verksamhet huvudsakligen täcks med avgifter som tas ut av tillsynsobjekten. I den gemensamma tillsynsmekanismen i bankunionen täcks kostnaderna för ECB:s tillsyn helt med tillsynsavgifter som tas ut i sektorn. När det gäller de europeiska finanstillsynsmyndigheterna har finansieringen av verksamheten baserat sig på en finansieringsandel för de nationella tillsynsmyndigheterna (60 %) och en finansieringsandel som betalas ur EU:s budget (40 %). För närvarande ses dock denna finansieringsmodell över på nytt. Enligt preliminära uppgifter övervägs en modell där tyngdpunkten i finansieringen flyttas från tillsynsobjekten till uttag av avgifter.

Externa verkningar har inte anförts som motivering för en offentlig finansieringsandel i Finland. Som grund har däremot anförts att Finansinspektionen utöver operativa tillsynsuppgifter också ska delta i beredningen av regleringen av finansmarknaden och i det internationella samarbetet. Det verkar likväl inte finnas några uppenbara skäl till varför just lagberedningen eller det internationella samarbetet i samband med genomförande av tillsynen skulle finansieras på ett annat sätt än den operativa tillsynen. Detta verkar åtminstone inte vara grunden i fråga om ECB:s tillsynsavgifter, och det verkar inte styra den diskussion som förs om förnyandet av finansieringen av de europeiska tillsynsmyndigheterna.

Utifrån en internationell jämförelse och den internationella utvecklingen verkar det vara svårt att hitta grunder för en utökad offentlig finansiering i Finland. I Finland verkar Finansinspektionen i anslutning till Finlands Bank, men som en administrativt självständig myndighet. Denna ställning verkar tala för att den finansieringsmodell som används i Finland och som i huvudsak är baserad på uttag av avgifter av tillsynsobjekten och i mindre utsträckning på en offentlig finansieringsandel ska bevaras oförändrad. Det bör också noteras att den nuvarande finansieringsmodellen, där Finlands Bank har en egen betalningsandel, ökar förtroendet för Finlands Banks direktion när den godkänner Finansinspektionens kostnadskalkyl och därmed helhetsnivån på tillsynsavgifterna.

Åtgärdsavgifter

Enligt 68 § i lagen om Finansinspektionen tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) på åtgärdsavgifter. Åtgärdsavgiftens storlek motsvarar beloppet av totalkostnader-

na för prestationen. En avgiftsbelagd prestation hör inte till den normala fortlöpande tillsynen, utan den produceras på ansökan, beställning eller på annat uppdrag av mottagaren.

I åtgärdsavgifter togs 2015 ut sammanlagt ca 2,3 miljoner euro för 2 255 prestationer. Aktörerna i finanssektorn betalade cirka 80 % av den totala summan och aktörerna i försäkringssektorn täckte de resterande 20 % av avgifter. Åtgärdsavgifternas andel av Finansinspektionens samtliga avgiftsinkomster var cirka 10 % ifjol. Det totala beloppet av åtgärdsavgifterna har ökat ganska kraftigt under de senaste åren med beaktande av att avgiftsintäkterna ännu 2009 var något under en miljon euro. Intäkterna har dock varierat betydligt från år till år.

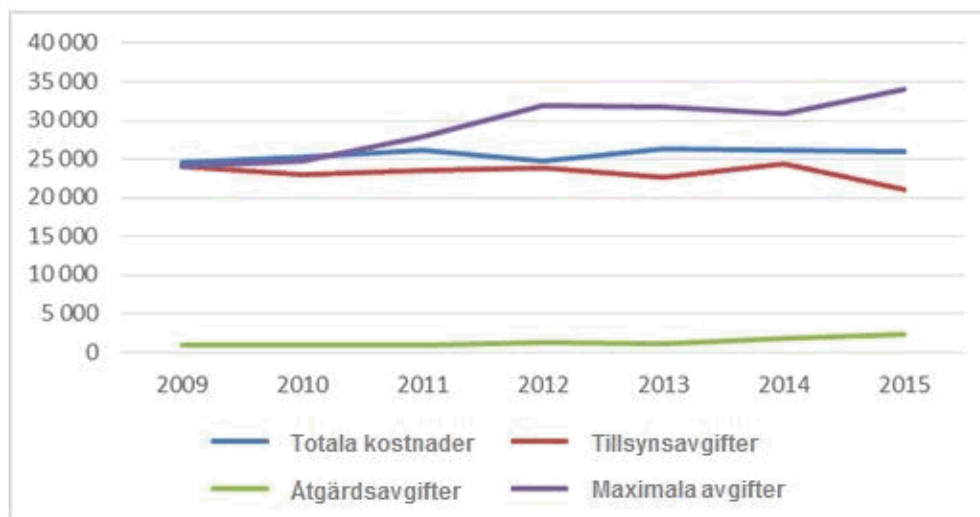
I Finansinspektionens prislista finns cirka 300 produkter, varav cirka 100 användes under 2015. Åtgärdsavgifterna har blivit en stor administrativ börda. Ökningen av den administrativa bördan verkar likväl inte bero direkt på lagstiftningen, så ett klart behov av ändring i detta avseende har inte kunnat identifieras. Däremot kan Finansinspektionen själv fatta beslut om att utveckla prislistan över åtgärder för att minska den administrativa bördan. Finansinspektionen har inlett förnyandet av prislistan över åtgärder i syfte att förenkla den och minska antalet prestationer.

Tillsynsavgifter

Tillsynsavgiften är en avgift av skattenatur. I tillsynsavgiftslagen finns noggranna avgiftsgrunder för Finansinspektionens tillsynsobjekt. De bygger på att tillsynsobjekten delas in i olika grupper med hänsyn till typen av verksamhet de bedriver. Avgifterna har inte helt motsvarat de kostnader som tillsynen över en enskild aktör har orsakat tillsynsmyndigheten. När tillsynsavgiftslagen stiftades ansågs det dock ändamålsenligt att tillsynsavgifterna för de olika grupperna av tillsynsobjekt står i skäligt förhållande till kostnaderna för tillsynen över gruppen.

Utvecklingen av Finansinspektionens kostnader och åtgärdsavgifter under åren 2009—2015 beskrivs nedan i tabell 1 och i figurerna 1 och 2. Tillsynsavgiftslagen från 2008 utarbetades så att det maximala beloppet i lagen togs ut till fullt belopp så att Finansinspektionens kostnader skulle kunna täckas under dess första hela verksamhetsår. Därefter har ökningen av balansräkningar för de tillsynsobjekt som hör till finanssektorn lett till att det maximala avgiftsbelopp som möjliggörs i lagen har ökat med tio miljoner till cirka 34 miljoner euro. Däremot har utvecklingen i fråga om Finansinspektionens totala kostnader och de tillsynsavgifter som i praktiken tagits ut varit mycket måttfull. Även en nordisk jämförelse visar att kostnadsutvecklingen för Finansinspektionen har varit måttfull i synnerhet i förhållande till Sverige och Danmark.

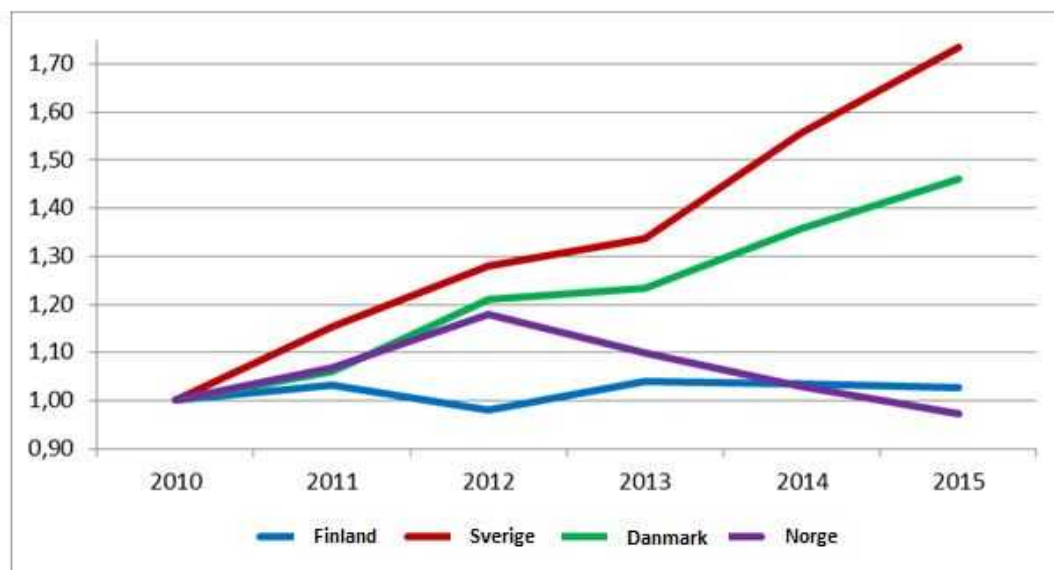
Ökningen av tillsynsobjektens balansräkningar i kombination med den måttfulla utvecklingen för Finansinspektionens budget har alltså inneburit att tillsynsavgifterna har sänkts jämnt i förhållande till det maximala belopp som möjliggörs i lagen. År 2015 var sänkingskoefficienten cirka 0,62, vilket innebär att mindre än två tredjedelar av det maximala avgiftsbelopp som möjliggörs i lagen togs ut. I samband med översynen av lagen bör kalibreringen av avgiftsgrunderna bedömas så att det maximala belopp som lagen möjliggör skulle närma sig de avgifter som i praktiken tas ut för att täcka Finansinspektionens kostnader.

Figur 1. Utvecklingen av Finansinspektionens kostnader samt tillsyns- och åtgärdsavgifter 2009—2015 (1 000 euro).

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Totala kostnader	24 529	25 348	26 100	24 787	26 283	26 196	25 967
Tillsynsavgifter	24 102	23 046	23 491	23 908	22 612	24 341	21 029
Åtgärdsavgifter	989	960	997	1 334	1 140	1 821	2 311
Maximala avgifter	24 102	24 835	27 854	31 903	31 678	30 950	34 116
Sänkningkoefficient	1	0,93	0,84	0,75	0,71	0,79	0,62

Tabell 1. Utvecklingen av Finansinspektionens kostnader samt tillsyns- och åtgärdsavgifter 2009—2015 (1 000 euro).

Figur 2. Utvecklingen av tillsynskostnaderna i Norden 2010—2015 (2010 = 1.00).

Utvecklingen av de uttagna tillsynsavgifterna enligt grupp av tillsynsobjekt under den tid gällande lag varit i kraft beskrivs i tabell 2 nedan. Under de senaste tre åren har finanssektorns avgiftsandel utgjort i genomsnitt cirka 73 % av tillsynsavgifternas totala belopp. På motsvarande vis har försäkringssektorns avgiftsandel varit 27 %. I enlighet med avgiftsgrunden för den proportionella avgiften har ändringarna i storleken på tillsynsobjektens balansräkningar eller omsättning kraftigt avspeglats i storleken på tillsynsobjektens årliga avgifter. I synnerhet balansräkningen för det största kreditinstitutet är så stor att ändringarna i den har återspeglats kraftigt i avgiftsandelen för hela den gruppen av tillsynsobjekt.

RP 201/2016 rd

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
<i>Kreditinstitut</i>	11 834	11 093	11 906	13 648	12 290	12 360	10 645
<i>Värdepappersföretag</i>	1 075	956	1 019	896	850	966	1 000
<i>Fondbolag</i>	1 076	1 288	1 321	1 062	1 181	1 467	1 542
<i>Emittenter av värdepapper</i>	2 372	2 213	2 020	1 767	1 695	1 899	1 548
<i>AIF-förvaltare</i>	0	0	0	0	0	0	13
<i>Börsen</i>	664	439	368	340	306	332	256
<i>Värdepapperscentralen</i>	260	241	219	195	186	204	160
<i>Övriga avgiftsskyldiga i finanssektorn*</i>	104	154	159	176	285	329	277
<i>Finanssektorn totalt</i>	17 385	16 384	17 012	18 084	16 793	17 557	15 441
<i>Livförsäkringsbolag</i>	977	1 034	1 005	872	929	1 107	933
<i>Skadeförsäkringsbolag</i>	1 401	1 384	1 292	1 183	1 219	1 492	1 208
<i>Arbetspensionsförsäkringsbolag</i>	1 920	2 015	1 933	1 716	1 704	1 966	1 611
<i>Arbetslöshetskassa</i>	1 078	992	1 089	1 015	984	1 092	897
<i>Pensionsstiftelse eller -kassa</i>	402	335	269	237	232	257	203
<i>Sjukkassa och annan kassa</i>	130	120	107	93	89	95	72
<i>Försäkringsförening</i>	128	105	92	77	5	5	4
<i>Försäkringsmäklare</i>	97	89	85	79	73	81	65
<i>Pensionsfond för offentligt samfund</i>	423	448	453	411	436	518	441
<i>Övriga avgiftsskyldiga i försäkringssektorn</i>	161	140	154	141	148	171	154
<i>Försäkringssektorn totalt</i>	6 717	6 662	6 479	5 824	5 819	6 784	5 588
Totalt	24 102	23 046	23 491	23 908	22 612	24 341	21 029

*inkl. registreringsskyldiga AIF-förvaltare (29 000 €)

Tabell 2. Utvecklingen av uttagna tillsynsavgifter enligt grupp 2009—2015 (1 000 euro).

Enligt gällande lag bestäms tillsynsavgiften för varje kalenderår som en grundavgift, en proportionell avgift eller kombinerad grundavgift och proportionell avgift. I samband med översynen av lagen ska det bedömas om grunderna i gällande lag ska ändras när det gäller grundavgiften och den proportionella avgiften. Ett alternativ som ska utvärderas är en korrigering av kostnadsnivån för grundavgiften med hänsyn till att grundavgifterna har fastställts för nästan tio år sedan. Ökningen av balansräkningarna och omsättningen har under årens lopp lett till att betalningsbördan lyfts över från dem som endast betalar fasta avgifter på dem som betalar även en proportionell avgift. En annan avgörande fråga gäller koefficienterna och de övriga grunderna för den proportionella avgiften. När det gäller stabilitetsavgifter, insättningsgarantiavgifter och ECB:s tillsynsavgifter har man gått in för en modell där avgifternas proportionella andel bestäms på grundval av riskexponeringen i verksamheten. En tillförlitlig mätning av riskexponeringen innebär dock stora utmaningar, medan åter en avgiftsgrund som bygger enbart på balansräkningen även med tanke på rättssäkerheten leder till ett mera transparent slutresultat. Dessutom kan man anta att en enklare modell också administrativt är en mera meningsfull lösning för såväl Finansinspektionen som de avgiftsskyldiga.

Betydande filialer

Gällande tillsynsavgiftslag innehåller endast två avgiftskategorier för kreditinstitutens filialer: filialer till utländska EES-kreditinstitut och filialer till tredjeländers kreditinstitut. I gällande

lag görs inte på något sätt skillnad mellan vanliga filialer och betydande filialer. Vid översynen av tillsynsavgiftslagen kommer en möjlighet att definiera betydande filialer som en ny avgiftskategori att bli aktuell.

En definition av nya avgiftskategorier är motiverad framför allt på grund av att arbetsmängden för tillsynsmyndigheten i värdstaten (den mottagande staten) när det gäller betydande filialer skiljer sig väsentligt från arbetsmängden vid tillsynen över vanliga filialer inom ramen för tillsynskollegiet.

Enligt EU:s kreditinstitutsdirektiv (*CRD IV*) och 59 a § i lagen om Finansinspektionen kan värdstaten definiera en filial som betydande, om något av de följande villkoren uppfylls:

- kontomedlen i filialen motsvarar en marknadsandel som överskrider två procent i den mottagande medlemsstaten,
- den sannolika effekten av ett avbrytande eller en nedläggning av kreditinstitutets verksamhet på den systemiska likviditeten och på betalnings- och clearing- och avvecklingssystemen skulle vara betydande,
- filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för den mottagande medlemsstatens bank- eller finanssystem är betydande.

Tillsynen över en betydande filial som definierats med stöd av SSM-förordningen ligger på ECB:s ansvar, men den nationella myndigheten deltar fortfarande i betydande utsträckning i tillsynen (uppskattningsvis cirka tre fjärdedelar av arbetsmängden), inbegripet verksamheten i det gemensamma tillsynskollegiet. ECB deltar som medlem i tillsynskollegiets arbete och den nationella myndigheten har rätt att delta i samma kollegium som observatör.

Avgiftsgrunderna för en ny avgiftskategori eller nya avgiftskategorier och kalibreringen av dem ska definieras så att även tillsynsavgiften för betydande filialer står i en ändamålsenlig proportion till den arbetsmängd som tillsynen över dem orsakar.

Nödvändiga åtgärder för över- eller underskott

Gällande tillsynsavgiftslag förutsätter att Finansinspektionens direktion fastställer tillsynsavgifterna nedsatta, om tillsynsavgifterna tillsammans med de övriga intäkterna verkar ge upphov till ett överskott på över fem procent i förhållande till slutsumman i Finansinspektionens budget. Som redan konstaterades ovan har de inkomster som influtit i form av tillsynsavgifter under den tid lagen varit i kraft tillsammans med åtgärdsavgifterna räckt bra till för att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

Däremot i situationer där tillsynsavgifterna inte verkar nå upp till den målsatta nivån på 95 %, ska Finansinspektionens direktion upprätta en plan enligt 70 § i lagen om Finansinspektionen för de åtgärder som underskottet föranleder. Behovet kan t.ex. bero på en situation där intäkterna av tillsynsavgiften betydligt minskar på grund av ändringar i antalet tillsynsobjekt eller strukturella arrangemang som gäller dem. I planen ska utvärderas olika alternativ för att korrigera situationen. Enligt regeringens proposition (RP 66/2008 rd) är huvudalternativet att dra ner på kostnaderna, bl.a. genom att anpassa personalresurserna till den förändrade situationen. Eftersom personalkostnaderna utgör största delen av Finansinspektionens totala kostnader, kan omkostnaderna dock inte skäras ned tillräckligt snabbt i situationer där inkomstbasen förändras snabbt, t.ex. under kalenderåret.

Om det inte är möjligt att skära ned kostnaderna utan att måluppfyllelsen i Finansinspektionens verksamhet äventyras, ska Finansinspektionens direktion ta initiativ till en ändring av lagstiftningen om tillsynsavgifter. Det kan då föreslås att avgiftsgrunderna preciseras så att effekterna av ändringen lindras. Finlands Bank är i sista hand ansvarig för underskott i Finansinspektionens verksamhet. Grunden för detta är Finansinspektionens administrativa ställning i anslutning till Finlands Bank. Till dessa delar antas gällande lagstiftning ha fungerat som avsett och inga särskilda skäl att göra ändringar i den har kommit fram.

2.3.2 Rapportering av överträdelser till Finansinspektionen

Inledning

Bestämmelser som huvudsakligen motsvarar artikel 32.1—2 i MAR finns redan nu i 71 a § i lagen om Finansinspektionen om rapportering av överträdelser till Finansinspektionen. Den aktuella bestämmelsen om rapportering av överträdelser genomfördes i samband med genomförandet av kreditinstitutsdirektivet (2013/36/EU) (RP 39/2014). Artikel 71 i kreditinstitutsdirektivet motsvarar i huvudsak artikel 32 i MAR. Det är således huvudsakligen fråga om ett ärende som gäller genomförandet av kommissionens genomförandedirektiv och som även kan genomföras genom förordning av finansministeriet.

Genomförandet av MAR och direktivet förutsätter dock vissa ändringar även i gällande 71 a § i lagen om Finansinspektionen. Artikel 32 i MAR avviker från motsvarande bestämmelse i kreditinstitutsdirektivet så att det i MAR föreskrivs om skapandet av särskilda kommunikationskanaler för rapporter. I MAR föreskrivs vidare om lämpligt skydd för den som är föremål för en rapport inklusive skydd av personuppgifter.

Ett effektivt genomförande av artikel 32.2 i MAR förutsätter på så vis att det till 71 a § i lagen om Finansinspektionen fogas en uttrycklig bestämmelse om ändamålsenlig behandling av rapporter, skydd av rapportören och den som är föremål för rapporten samt skydd av dessa personers personuppgifter och identitet. I propositionen ska vidare beaktas de ändringar i olika sektorsförfattningar som i fråga om rapportering av överträdelser gjorts i samband med revideringen av placeringsfondslagen (RP 3/2016 rd, s. 52—54 och EkUB 2/2016 rd, s. 3—4) och därmed i samband med genomförandet av MAR (RP 65/2016 rd, s. 30).

Artikel 32 i MAR och kommissionens direktiv som utfärdats med stöd av den gäller endast rapportering av överträdelser av bestämmelserna i MAR. Det system som Finansinspektionen redan nu använder och 71 a § i lagen om Finansinspektionen som utgör grunden för det gäller dock rapportering av överträdelser av samtliga bestämmelser om finansmarknaden. Detta kan anses befogat på grund av att flera EU-rättsakter som gäller finansmarknaden innehåller en liknande skyldighet som MAR att skapa det aktuella systemet för rapportering av överträdelser för behöriga myndigheter. Det kan också anses ändamålsenligt att genomföra kommissionens direktiv så att tillämpningsområdet för nationella bestämmelser som utfärdas med stöd av det (senare genom en särskild förordning av finansministeriet) är omfattande och allmänt gäller rapportering av överträdelse av bestämmelser om finansmarknaden till Finansinspektionen.

Skydd av personer i arbetsavtalsförhållande

Artikel 32.2 b i MAR innehåller också en skyldighet att skydda arbetstagare som rapporterar överträdelser och dem som anklagas för överträdelser. I artikel 8 i direktivet preciseras nödvändiga förfaranden för att skydda personer som är anställda i arbetsavtalsförhållande. Enligt den aktuella bestämmelsen i direktivet ska medlemsstaterna införa förfaranden som säkerställer ett effektivt informationsutbyte och samarbete mellan den behöriga myndigheten (Finansinspektionen) och andra berörda myndigheter som deltar i skyddet av personer i arbetsavtals-

förhållande. Bestämmelsen förutsätter också att personer som rapporterar överträdelser har tillgång till information och rådgivning om de rättsmedel och förfaranden som står till buds. Bestämmelsen förutsätter vidare att rapportörer kan få effektiv skyddshjälp från de behöriga myndigheterna. Enligt skäl 6 till direktivet kan orättvis behandling se ut på många olika sätt beroende på omständigheterna. Enskilda fall måste därmed bedömas genom en tillämpning av bestämmelser om tvistlösningsförfarande i nationell lagstiftning eller rättsliga förfaranden. I skäl 14 motiveras det faktum att det utfärdats ett direktiv i stället för en förordning också med att systemen för rapportering av överträdelser flexibla och ändamålsenliga kan anpassas till de nationella systemen genom ett direktiv.

Artikel 32 eller 8 i MAR ålägger inte Finansinspektionen några sådana skyddsförpliktelser som det uttryckligen ska föreskrivas om i lag. Skyldigheterna i artikel 8 när det gäller innehållet i ett ändamålsenligt skydd kan föreskrivas i en förordning av finansministeriet. I en förordning kan det t.ex. föreskrivas om ett närmare informationsutbyte och samarbete mellan Finansinspektionen och arbetarskyddsmyndigheterna för att skydda personer i arbetsavtalsförhållande, liksom även t.ex. om dessa myndigheters rådgivning.

Det bör också noteras att ett flertal av de gällande sektorsbestämmelserna om finansmarknaden redan innehåller en skyldighet för olika marknadsparter att skydda rapportörer inom ett bolag. T.ex. i motiveringen till kreditinstitutslagen konstateras att kreditinstitut ska säkerställa skyddet av personer som rapporterar misstankar om överträdelser och garantera att de inte på grund av rapporter blir utsatta för diskriminering eller annan osaklig behandling. I sektorsbestämmelserna om finanssektorn finns dock inga detaljerade bestämmelser om skydd av rapportörer. I motiveringen har ansetts att också arbetsavtalslagens (55/2001) bestämmelser kan tillämpas när det är fråga om att skydda arbetstagare mot repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling (RP 39/2014, s. 56—57). Bestämmelser i arbetarskyddslagen (738/2002), lagen om likabehandling (132/2014) och strafflagen (39/1889) kan dessutom bli tillämpliga i situationen. I ett betänkande av justitieministeriet har gällande lagstiftning om skydd av rapportörer också tämligen väl ansetts täcka situationer där rapportören utsätts för repressalier (se Justitieministeriets Betänkanden och utlåtanden 25/2016, Skydd för personer som anmäler misstankar om korruption, s. 37—39, 51 och 63). Finansinspektionen har dessutom rätt att utfärda föreskrifter för att styra aktörerna i sektorn i frågor som gäller skydd av rapportörer.

Av ovan nämnda skäl finns det inte något omedelbart behov att föreslå nya bestämmelser om skydd av rapportörer i propositionen, med undantag för den allmänna skyddsförpliktelse som föreslås i 71 a § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen. Mera detaljerade bestämmelser kommer att utfärdas i en förordning av finansministeriet som utfärdas senare och där även bestämmelserna i artikel 8 i genomförandedirektivet genomförs för att skydda personer i arbetsavtalsförhållande.

2.3.3 Rapportering om exponeringar mot kunder och interna transaktioner i finansierings- och försäkringskonglomerat

Bestämmelsen i 21 § 1 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat om rapportering av uppgifter om exponeringar mot kunder i ett konglomerat enlighet med EU:s tillsynsförordning leder i praktiken till rapportering med kreditinstitutens s.k. Corep-rapportering också i konglomerat som till övervägande del består av försäkringsföretag och som inte annars tillämpar Corep-rapportering. För konglomerat som annars följer rapporteringsmodellen enligt Solvens II-direktivet innebär detta extra rapportering och kostnader. Detta kan inte anses ändamålsenligt vare sig ur tillsynsmyndighetens eller tillsynsobjektets synvinkel. Finansinspektionen bör ha prövningsrätt att definiera med vilka typer av rapporter rapporteringsskyldigheten ska fullgöras i varje konglomerat.

Anmälningssgränserna för interna transaktioner i 24 § i gällande lag har lett till att även transaktioner under en miljon euro har anmälts. Transaktioner under en miljon euro behöver dock inte betraktas som sådana betydande interna transaktioner som det är ändamålsenligt för tillsynsmyndigheten att övervaka. Bestämmelsens ordalydelse avviker i någon mån från den tekniska regleringsstandarden, vilket kan ge upphov till tolkningsproblem.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

3.1.1 Finansinspektionens representation i den gemensamma tillsynsmekanismen

Syftet med propositionen när det gäller modellen för Finansinspektionens beslutsfattande är att förtydliga rättsläget för Finansinspektionens företrädare i det tillsynsorgan som avses i SSM-förordningen. Detta gäller i första hand vem som utser Finansinspektionens representant i tillsynsorganet.

3.1.2 Finansieringen av Finansinspektionen

När det gäller tillsynsavgiftslagen är syftet med propositionen att säkerställa att de tillsynsavgifter som tas ut med stöd av lagen är tillräckliga för att täcka kostnaderna för fullgörandet av Finansinspektionens lagstadgade uppgifter med hänsyn till arbetsfördelningen mellan Europeiska centralbanken och Finansinspektionen i den gemensamma tillsynsmekanismen. Samtidigt strävar propositionen efter att trygga en tillräcklig flexibilitet i anpassningen av Finansinspektionens resurser när strukturen på den finska finansmarknaden förändras. Syftet med propositionen är också att säkerställa att fördelningen av tillsynsavgifter mellan olika grupper av tillsynsobjekt i huvuddrag motsvarar omfattningen av de lagstadgade tillsynsuppgifter som gäller dem.

3.1.3 Rapportering om exponeringar mot kunder och interna transaktioner i finans- och försäkringskonglomerat

Syftet med de ändringar som föreslås i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat är att bättre möjliggöra samordning av tillsyn enligt Solvens II, som tillämpas av konglomerat som till övervägande del består av försäkringsföretag, och rapportering om konglomeratgrupper enligt lagen om finans- och försäkringskonglomerat samt anvisningarna för rapportering om enskilda konglomerat enligt den tekniska regleringsstandarden. Avsikten är att samtidigt minska rapporteringsbördan också genom att höja anmälningssgränsen för interna affärstransaktioner och göra en ändring så att dessa anmälningar lämnas en gång om året istället för kvartalsvis.

3.2 Genomförandalternativ

Finansieringen av Finansinspektionen

För tillsynsavgiftslagens del utvärderades tre olika alternativ. Det första alternativet är att bevara lagstiftningen oförändrad. Detta alternativ bedöms dock som problematiskt av flera orsaker. För det första, betalningsbördan för tillsynsavgifter har under lagens giltighetstid överförts på dem som betalar proportionell avgift från dem som endast betalar en fast avgift. Denna utveckling beror på att de proportionella avgifterna har bundits vid ökningen av tillsynsobjektens balansräkningar och omsättning. För det andra innehåller gällande lagstiftning endast två avgiftskategorier för filialer till kreditinstitut: för filialer till utländska EES-kreditinstitut och filialer till tredjeländers kreditinstitut. Den tidigare avgiftens relativa belopp

utgör cirka en tredjedel av tillsynsavgiften för kreditinstitut eller tredjeländers kreditinstitut. I lagstiftningen görs för närvarande överhuvudtaget ingen åtskillnad mellan filialer som är betydande och mindre betydande för hela den finansiella mekanismen. Enligt Finansinspektionens bedömning är det när ett betydande kreditinstitut blir filial inte ändamålsenligt att minska de resurser som behövs för dess tillsyn i samma proportion som avgiften. Enligt en preliminär uppskattning behövs cirka två tredjedelar av de resurser som används för tillsynen över ett kreditinstitut av motsvarande storlek för tillsynen över en betydande filial. Vid utvärderingen av detta alternativ måste man också beakta att Finansinspektionen bedömer att det maximala tillsynsavgiftsbelopp som möjliggörs i lagstiftningen kan vara en alltför sträng budgetrestriktion under de närmaste åren då osäkerheten i fråga om Finansinspektionens resursbehov under de kommande åren till följd av den gemensamma tillsynsmekanismen, tillsynsmyndighetens utökade uppgifter och potentiella strukturomvandlingar i sektorn kommer att vara större än normalt. Situationen kan förvärras om det sker flera strukturomvandlingar på den finska marknaden som leder till att avgiftsintäkterna minskar ytterligare.

Ett annat alternativ är att göra en grundlig revidering av tillsynsavgiftslagen. I den nya lagstiftningen skulle man kunna ompröva hela finansieringssättet, åtgärdsavgifternas proportionella andel i tillsynsfinansieringen, den nuvarande indelningen av de tillsynsavgiftsskyldiga i olika avgiftskategorier, grundavgiftens och den proportionella avgiftens relativa andelar samt bättre beakta riskerna i tillsynsobjektens verksamhet. Då kan t.ex. avgiftsgrunden för ECB:s tillsynsavgifter betraktas som en modell för reformen för kreditinstitutens del. I de grundläggande lösningarna i gällande lagstiftning har det dock inte kommit fram några särskilda problem som skulle leda till att det anses vara nödvändigt med en omfattande reform. När det gäller ECB:s tillsynsavgiftsmodell kan det noteras att dess tillsyn täcker en mycket snävare grupp av relativt homogena tillsynsobjekt än Finansinspektionens tillsyn. Det finns enligt bedömningar inte heller några starka grunder för att ta in riskvägning i gällande lagstiftning. Generellt sett skulle en ändring för kreditinstitutens del överföra betalningsbördan från stora banker som tillämpar interna riskmodeller till mindre banker som tillämpar standardmodeller. Uttaget av åtgärdsavgifter utgör en administrativ börda, men det krävs inte nödvändigtvis lagstiftningsändringar för att minska denna. Däremot har Finansinspektionen redan skridit till åtgärder bl.a. för att förenkla prissättningsmodellen för åtgärdsavgifter.

Ett tredje alternativ är en riktad översyn av tillsynsavgiftslagen. Detta alternativ skulle innebära en begränsad fokusering på problem som observerats i den gällande lagstiftningen. Det viktigaste av dem är att definiera en filial som är betydande för hela den finansiella mekanismen och avgiftsgrunden för den. Samtidigt ses grundavgifterna och koefficienterna för den proportionella avgiften i tillsynsavgiftslagen över så att en tillräcklig och flexibel finansiering tryggs för Finansinspektionen för utförandet av dess lagstadgade uppgifter.

3.3 De viktigaste förslagen

3.3.1 Direktionens sammansättning och Finansinspektionens representation i den gemensamma tillsynsmekanismen

Lagen om Finansinspektionen föreslås bli ändrad så att antalet medlemmar i direktionen kan höjas till sex istället för nuvarande fem medlemmar. På samma sätt som nu ska antalet medlemmar vara minst fem. Med beaktande av direktionens uppgifter är det viktigt att dess medlemmar har en så omfattande och mångsidig inblick som möjligt i både Finansinspektionens verksamhet och i tillsynsobjektens verksamhet.

För det makropolitiska beslutsfattandet svarar Finansinspektionens direktion och därför har vikten av makrotillsyn på senare tid betonats i direktionens verksamhet. Antalet direktionsmedlemmar som är förtrodda med kreditinstitutsverksamhet har således ökat. Bland Finansin-

spektionens tillsynsobjekt finns dock en anmärkningsvärt stor andel sammanslutningar som bedriver försäkringsverksamhet, och deras andel av arbetsmängden och de nya tillsynsavgifter som föreslås är cirka en tredjedel. Direktionens sammansättning bör så långt det är möjligt även återspegla försäkringsverksamhetens betydelse och omfattning i tillsynsverksamheten.

Antalet medlemmar som utses på förslag av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank föreslås inte bli ändrat. Den prövningsrätt i fråga om direktionens sammansättning som hör till bankfullmäktige ska också gälla andra än myndighetsmedlemmar.

I propositionen föreslås dessutom preciseringen att företrädaren i det tillsynsorgan som avses i SMM-förordningen utses av Finansinspektionens direktion.

3.3.2 Finansieringen av Finansinspektionen

Med beaktande av kriterierna för definieringen av betydande filialer i EU:s tillsynsförordning bedömer arbetsgruppen att intensiteten i tillsynen över filialer kan delas in som följer:

- miniminivå, där inlåningsandelen i den mottagande staten stannar under två procent av marknadsandelen i filialens värdestat,
- nivå med låg intensitet i utökad tillsyn, där inlåningsandelen är 2—5 %,
- mellannivå i utökad tillsyn, där inlåningsandelen är 5—10 %,
- nivå med full intensitet i utökad tillsyn, där inlåningsandelen är mer än 10 % av marknadsandelen i filialens värdestat.

Med stöd av ovanstående föreslås att det skapas två nya avgiftskategorier i tillsynsavgiftslagen:

- betydande filialer till utländska EES-kreditinstitut (kategori II). Som kriterium för denna avgiftskategori ställs om filialens marknadsandel i värdestaten för inlåning från allmänheten överskrider två procent.

- mycket betydande filialer till utländska EES-kreditinstitut (kategori III). Som kriterium för denna avgiftskategori ställs om filialens marknadsandel i värdestaten för inlåning från allmänheten överskrider 10 procent.

Det första tröskelvärdet är i linje med definitionen på betydande filialer i EU:s kreditinstitutsdirektiv och i 59 a § i lagen om Finansinspektionen. Det senare tröskelvärdet bygger på arbetsgruppens uppskattning av hur mycket intensiteten i myndighetstillsynen i filialens värdestat ökar inom ramen för tillsynskollegiet när filialens betydelse med avseende på den finansiella mekanismen i värdestaten ökar.

Utöver de nya avgiftskategorierna görs en sju procents nivåförhöjning av grundavgifterna för samtliga avgiftsskyldiga i det förslag som gäller en översyn av tillsynsavgiftslagen. Nivåkorrigeringen motsvarar ändringen i den nominella BNP åren 2008–2015, dvs. under den tid då gällande lag har varit i kraft. Grunden för nivåkorrigeringen är att betalningsbördan under denna tid har överförts på dem som betalar en proportionell avgift med beaktande av ökningen av balansräkningarna och omsättningen under de senaste åren. Koefficienterna för de proportionella avgifterna sänks dessutom *pro rata* så, att det under de närmaste åren blir en cirka fem

procents buffert i kalkylen över maximibeloppet i lagen och i den budgettram som slås fast av Finansinspektionens direktion.

När det gäller avgiftsgrunderna för de nya kategorierna av avgiftsskyldiga graderas koefficienterna för den proportionella avgiften i förslaget så att de är högre ju mer betydande den berörda filialen är, dock så att också den högsta koefficienten för filialer till EES-kreditinstitut är lägre än koefficienten för kreditinstitut som auktoriserats i Finland.

Då bestäms koefficienterna för proportionella avgifter för kreditinstitut och filialer sedan koefficienterna sänkts och nya avgiftskategorier skapats som följer från den mindre till den större:

- filialer till utländska EES-kreditinstitut: omslutningen av den kalkylmässiga balansräkningen x 0,0009 procent
- betydande filialer till utländska EES-kreditinstitut: omslutningen av den kalkylmässiga balansräkningen x 0,0014 procent,
- mycket betydande filialer till utländska EES-kreditinstitut: omslutningen av den kalkylmässiga balansräkningen x 0,0018 procent,
- filialer till kreditinstitut i tredjeland: balansomslutning x 0,0027 procent
- inlåningsbanker/kreditföretag enligt kreditinstitutslagen: balansomslutning x 0,0027 procent

Vid kalibreringen av koefficienterna för den proportionella avgiften har beaktats Finansinspektionens kalkyl, enligt vilken ombildandet av betydande kreditinstituts juridiska struktur från dotterbolag till filialer minskar arbetsmängden för tillsynsmyndigheten i filialens värdestat med ungefär en tredjedel. Den största minskningen hänför sig till soliditets- och likviditetstillsynen, som tillsynsmyndigheten i hemstaten i fortsättningen svarar för. Däremot hålls arbetsmängden huvudsakligen oförändrad när det gäller tillsyn över penningtvätt och bekämpning av terrorism, tillsyn över tillvägagångssätten, tillsyn över iakttagande av regleringen av värdepappersmarknaden samt tillsyn över clearing- och förvaringssystem och förvaringsinstitut.

3.3.3 Rapportering av överträdelser till Finansinspektionen

Genom propositionen genomförs artikel 32 i MAR om rapportering av överträdelser till Finansinspektionen. Bestämmelserna om mottagande av rapporter om överträdelser i kommissionens genomförandedirektiv som utfärdats med stöd av MAR och om förfaranden för uppföljning föreslås bli genomförda genom förordning av finansministeriet.

Genom Finansinspektionens system för rapportering av överträdelser kan personer lämna Finansinspektionen information för att missbruk på finansmarknaden ska upptäckas och utredas. Rapportering av överträdelser förutsätter att den som rapporterar överträdelserna skyddas, t.ex. för repressalier, diskriminering eller röjande av personuppgifter från arbetsgivarens sida så att personen i fråga vågar rapportera. Lämpliga åtgärder för rapportering är således nödvändiga för att skydda angivare och dem som anklagas.

Det föreslås att 71 a § i lagen om Finansinspektionen ändras så att där föreskrivs mera ingående om kraven på ett system för rapportering av överträdelser enligt artikel 32.2 i MAR.

3.3.4 Rapportering om exponeringar mot kunder och interna transaktioner i finans- och försäkringskonglomerat

Till 21 § i lagen om finans- och försäkringskonglomerat föreslås bli fogat en bestämmelse om att ett konglomerats moderföretag kvartalsvis ska lämna Finansinspektionen sådan information som behövs för att övervaka konglomeratets exponeringar mot kunder. Finansinspektionen får med stöd av 26 § utfärda närmare föreskrifter om fullgörandet av anmälningsskyldigheten.

Lagens 24 § 2 mom. föreslås bli preciserat så att konglomerat minst en gång per år ska anmäla interna transaktioner till tillsynsmyndigheten istället för kvartalsvis. Transaktioner under en miljon euro behöver i regel inte längre anmälas.

3.3.5 Ändring av värdepappersmarknadslagens bestämmelser om bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll

Det föreslås att ordalydelsen i 7 kap. 6 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen förenhetligas mera exakt med öppenhetsdirektivet och bokslutsdirektivet.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Tillsynsavgifterna är avgifter av skattenatur som syftar till att säkerställa en hållbar finansiering för Finansinspektionen för utförande av de uppgifter som den tilldelats i lag. I propositionen föreslås inga ändringar i den nuvarande indelningen i Finansinspektionens offentliga finansieringsandel och de finansieringsandelar som tas ut av tillsynsobjekten.

Den ändring som föreslås i tillsynsavgiftslagen påverkar betalningsbördan för tillsynsobjekt. Det är viktigt att notera att strukturomvandlingen i sektorn i framtiden ändå kommer att ändra fördelningen av betalningsbördan, oberoende av denna proposition. Detta beror i stor utsträckning på att tillsynsavgifternas maximala belopp till största delen beror på finans- och försäkringssektorns storlek i Finland, mätt i balansomslutning. Tillsynsavgiftslagen definierar avgifternas potentiella maximibelopp och deras fördelning mellan olika avgiftskategorier och tillsynsobjekt. Däremot bestäms den verkliga årliga betalningsbördan av Finlands Banks direktion när den på framställning av Finansinspektionens direktion fastställer budgeten. Med stöd av budgeten bestämmer Finansinspektionens direktion en sänkingskoefficient och samtidigt den verkliga betalningsbördan i förhållande till det maximala tillsynsavgiftsbelopp som möjliggörs i lagen.

Det maximala tillsynsavgiftsbelopp som möjliggörs i gällande lag uppgick 2015 till cirka 34,1 miljoner euro. Det är svårt att exakt uppskatta de närmaste årens utveckling, eftersom det maximala tillsynsavgiftsbeloppet i hög grad påverkas av den allmänna ekonomiska utvecklingen och ökningen av balansräkningarna inom finans- och försäkringssektorn, som till stor del beror på faktorer som är oberoende av denna proposition. Därmed ska nedanstående uppskattningar närmast betraktas som riktgivande.

Om man antar att finanssektorns nuvarande struktur och storlek hålls oförändrad, skulle den nya tillsynsavgiftsmodell som föreslås minska det maximala tillsynsavgiftsbelopp som tas ut med stöd av lagen med cirka en miljon euro till 33,2 miljoner euro. I ljuset av dagens kunskap verkar det dock som det sammanlagda maximala tillsynsavgiftsbeloppet kommer att sjunka till följd av strukturomvandlingen i branschen, eftersom det största kreditinstitutet har meddelat att det ombildar sin bolagsstruktur så att huvuddelen av dess verksamhet i Finland i framtiden kommer att ske via en filial. Till följd av denna strukturomvandling minskar kreditinstitutssek-

torns balansräkning i Finland, vilket samtidigt minskar det sammanlagda maximala tillsynsavgiftsbelopp som tas ut med stöd av lagen. Det uppskattas att ombildandet av dotterbolaget till filial kommer att minska kreditinstitutssektorns balansräkning med cirka 170 miljarder euro under de kommande åren.

Finansinspektionens kostnader har inte ökat under de senaste 3—4 åren och antalet anställda har hållits så gott som oförändrat. Finansinspektionens direktion har också indikerat att kostnadseffektiviteten enligt planerna ska förbättras ytterligare under de kommande åren. För åren 2017—2018 har direktionen slagit fast en resursram på cirka 28 miljoner euro. Finansinspektionens budgetdisciplin i kombination med ökningen av tillsynsobjektens balansräkningar och omsättning har lett till att den sänkingskoefficient som direktionen bestämmer i dagens läge är 0,62. Med andra ord togs ifjol ut 62 % av det maximala avgiftsbelopp som lagen medger.

Den nya definitionen av filial påverkar i fortsättningen tillsynsavgifterna för filialer enligt om det är fråga om en vanlig, betydande eller mycket betydande filial. Om det är fråga om en mycket betydande filial är tillsynsavgiften cirka två tredjedelar av avgiften för en motsvarande juridisk person som är verksam med kreditinstitutsstatus i Finland. Avgiftsprocenten för betydande och vanliga filialer är ungefär hälften och en tredjedel av den proportionella tillsynsavgiften för kreditinstitut. Eftersom filialers kalkylmässiga balansräkningar är klart mindre än i motsvarande dotterbolagsstrukturer, kommer Finansinspektionens direktion antagligen att tvingas ta ut nästan det maximala tillsynsavgiftsbelopp som lagen medger för att kompensera inkomstförlusten på grund av ombildningen till filial.

En minskning eller till och med bortfallet av sänkingskoefficienten skulle procentuellt i hög grad öka de proportionella tillsynsavgifterna för andra tillsynsobjekt, kanske runt 50 % jämfört med nuläget. För de utländska EES-filialer som överförs till den nya kategorin för betydande filialer är avgiftshöjningarna ännu större, cirka 100 %. De ändringar som görs i kategorierna av tillsynsobjekt ändrar dock i princip fördelningen av avgifterna så att de bättre motsvarar Finansinspektionens resursbehov.

Strukturomvandlingen påverkar också avgiftsintäkterna i finans- och försäkringssektorerna. Om det t.ex. uppstår filialstrukturer när det gäller kreditinstitut, måste försäkringssektorn i fortsättningen betala proportionellt större tillsynsavgifter, eftersom sänkingskoefficienten då minskar ytterligare, vilket påverkar samtliga kategorier av tillsynsobjekt lika. Det bör noteras att i proportion till de budgeterade årsverkna kan försäkringssektorn i dagens läge anses betala något för lite tillsynsavgifter i förhållande till finanssektorn. För närvarande har finanssektorns betalningsandel utgjort cirka 73 % av alla avgifter. Arbetsgruppen bedömer att finanssektorn i fortsättningen kommer att täcka cirka två tredjedelar av avgifterna medan försäkringssektorn täcker den återstående tredjedelen. Detta skulle bättre motsvara årsverkens verkliga fördelning.

I enlighet med förslaget till ändring av tillsynsavgiftslagen skulle fördelningen av avgifterna mellan kategorierna av tillsynsobjekt i någon mån förändras. Den generella höjning som föreslås i de fasta avgifterna, sju procent, påverkar olika tillsynsobjekt på olika sätt. Totalt stiger de fasta avgifterna med cirka 390 000 euro jämfört med det nuvarande maximala beloppet, när det nuvarande maximala beloppet, om allt annat är oförändrat, är cirka 5,5 miljoner euro. Naturligtvis kommer de maximala beloppen i stor utsträckning att bero på antalet och typen av tillsynsobjekt. Vissa aktörer betalar inte en proportionell tillsynsavgift, vilket innebär att det högsta tillsynsavgiftsbelopp som lagen medger för sådana aktörer har hållits oförändrat under de senaste åren, samtidigt som de maximala avgifterna för tillsynsobjekt som betalar proportionell avgift har ökat jämförelsevis kraftigt i och med att tillsynsobjektens balansräkningar och omsättning ökat. Den generella höjning på sju procent som föreslås motsvarar den nominella tillväxten av Finlands bruttonationalprodukt 2008—2015, och i förhållande till företagens

rörelseöverskott höjer den generella höjningen därför inte i sig den reella tillsynsavgiften i genomsnitt. Den totala betalningsbördan i fråga om de fasta avgifterna kan i varje fall anses skälig, eftersom omsättningen för samtliga tillsynsobjekt är cirka 4 200 miljoner euro.

Om storleken på balansräkningarna i branschen skulle hållas oförändrad, sänker en minskning av den proportionella tillsynsavgiften med fem procent i enlighet med förslaget i princip det maximala beloppet med cirka 1,4 miljoner euro. Om sektorns totala balansräkning däremot minskar på väntat sätt i och med att sänkingskoefficienten faller bort kommer avgiftshöjningarna i praktiken att procentuellt vara mycket stora jämfört med nuläget. Det är dock värt att notera att detta kommer att ske oberoende av de ändringar som föreslås i lagen. Som en följd av den strukturomvandling som är på gång i sektorn kommer fördelningen av tillsynsavgiftsbördan i varje fall att förändras under de närmaste åren, när den största betalaren ombildar sin bolagsstruktur, och koefficienten och avgiftsgrunden för dess proportionella avgift därmed betydligt minskar. Sänkingskoefficienten måste därmed antagligen slopas för att finansieringen av Finansinspektionens verksamhet ska vara tryggad även i fortsättningen.

Det är också bra att granska avgiftshöjningarna på något längre sikt. Som man kan konstatera utifrån tabell 1 i betänkandet har den ökade användningen av sänkingskoefficienten på grund av ökningen av balansräkningarna i praktiken betydligt minskat betalningsbördan för flera kategorier av tillsynsobjekt under den tid lagen varit i kraft. För vissa har avgifterna sjunkit med cirka en tredjedel, för vissa med över hälften. Nu återställer slopandet av sänkingskoefficienten för vissa på motsvarande sätt avgifterna så att de ligger närmare den nivå som togs ut när gällande lag trädde i kraft 2009.

Det är också bra att ställa betalningsbördan i proportion till de övriga kostnaderna i sektorn. I dagens läge är det belopp som de facto tas ut som tillsynsavgifter cirka 21 miljoner euro. Tillsynsobjektens omsättning är sammanlagt cirka 4 200 miljoner euro, vilket innebär att betalningsbördan för tillsynsavgifterna som helhet dock är relativt liten i förhållande till omsättningen i genomsnitt, cirka 0,5 %, och ändringen i tillsynsavgiftslagen skulle inte medföra någon betydande förändring i denna översyn. En höjning av tillsynsavgifterna har inte som helhet någon stor ekonomisk effekt för tillsynsobjekten, men däremot skulle förslaget trygga den framtida finansieringen av Finansinspektionen i en situation där möjligen en eller flera betydande kreditinstitut ombildas till filialer.

Ändringen av 7 kap. 6 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen underlättar uppgörandet av en verksamhetsberättelse för företag som är noterade på en reglerad marknad i Finland och företag som bedriver internationell verksamhet, när bestämmelsen om verksamhetsberättelsen motsvarar bestämmelserna i EU:s övriga medlemsstater.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

De föreslagna ändringarna väntas inte ha några omedelbara konsekvenser för Finansinspektionens verksamhet eller resurstilldelning. De ändringar som föreslås i tillsynsavgiftslagen säkerställer en trovärdig tillsyn över finanssektorn i Finland. Liksom nu skulle Finansinspektionen sedan de föreslagna ändringarna trätt i kraft ha tillräckliga ekonomiska resurser för att kunna genomföra en trovärdig och effektiv tillsyn under alla förhållanden. En stabil finanssektor är en grundläggande förutsättning för en hållbar ekonomisk tillväxt, sysselsättning och en fungerande infrastruktur i samhället.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden

Finansministeriet tillsatte den 11 januari 2016 en arbetsgrupp för att utvärdera tillsynen över finansmarknaden och ändringsbehoven i lagstiftning om finansieringen av Finansinspektionens verksamhet. Arbetsgruppen skulle bl.a. utvärdera hur den gemensamma tillsynsmekanismen och det europeiska systemet för finansiell tillsyn bör beaktas i bestämmelser som gäller behandling av ärenden och beslutsfattande i Finansinspektionens organ och utvärdera hur ändringar i tillsynshierarkin, i synnerhet en partiell överföring av tillsynsuppgifterna till den gemensamma tillsynsmekanismen samt de potentiella ändringarna i Finansinspektionens uppgifter till följd av en förändrad struktur på finansmarknaden ska beaktas i lagstiftning om finansieringen av Finansinspektionens verksamhet samt lägga fram förslag till nödvändiga ändringar i de gällande bestämmelserna. Arbetsgruppen skulle likaså bereda förslagen i form av en regeringsproposition. I arbetsgruppen var förutom finansministeriet även social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Bank och Finansinspektionen företrädare.

Arbetsgruppen överlämnade efter 13 möten sitt betänkande "*Finanssivalvonnan toiminta yhteisessä valvontamekanismissa sekä rahoitus muuttuvassa toimintaympäristössä*" (Finansministeriets publikationer - 23/2016) till finansministeriet den 22 juni 2016. Under arbetets gång hörde arbetsgruppen dessutom Finansinspektionens direktion i ett skriftligt förfarande och ordnade ett offentligt diskussionsmöte för företrädarna för olika intressentgrupper.

Arbetsgruppen föreslog i sitt betänkande att Finansinspektionens uppgifter i enlighet med lagen om Finansinspektionen preciseras med en uttrycklig skyldighet att bistå Europeiska centralbanken vid utförandet av de uppgifter som föranleds av den gemensamma tillsynsmekanismen. I lagen föreslogs också vissa särskilda andra ändringar, i huvudsak tekniska.

Sedan arbetsgruppen under arbetets gång utvärderat Finansinspektionens tillsynsarbete och fördelningen av resurserna mellan olika kategorier av tillsynsobjekt föreslog den att direktionens storlek ökas från nuvarande fem till sex medlemmar i enlighet med bankfullmäktiges prövning.

Arbetsgruppen föreslog också att Finansinspektionens direktion i fortsättningen utser Finansinspektionens företrädare i ECB:s tillsynsorgan. Finansinspektionens direktion ska i fortsättningen behandla ärenden som behandlas i tillsynsorganet i den omfattning som det enligt SSM-förordningen och uppgiftsfördelningen i lagen om Finansinspektionen är ändamålsenligt.

Arbetsgruppen föreslog två nya avgiftskategorier vid sidan av den nuvarande avgiftskategorin för filialer till EES-kreditinstitut. I fortsättningen kommer det således att finnas tre avgiftskategorier för sådana aktörer. Enligt förslaget ska filialer till utländska EES-kreditinstitut med en marknadsandel för inlåning från allmänheten som är minst två procent i fortsättningen höra till avgiftskategori II för sådana filialer, och filialer till utländska EES-kreditinstitut med en marknadsandel för inlåning från allmänheten som överskrider 10 % i Finland på motsvarande sätt höra till kategori III. Koefficienterna för den proportionella avgiften för utländska EES-kreditinstitut föreslogs bli höjda så att även den högsta koefficienten för filialer till EES-kreditinstitut är mindre än koefficienten för kreditinstitut som auktoriserats i Finland.

Utöver de nya avgiftskategorierna föreslog arbetsgruppen i tillsynsavgiftslagen en nivåförhöjning på sju procent i grundavgifterna och de övriga fasta avgifterna för samtliga avgiftsskyldiga. Nivåkorrigeringen motsvarar enligt arbetsgruppens uppskattning förändringen i den no-

minella BNP under åren 2008—2015. Dessutom föreslogs att koefficienterna för de proportionella avgifterna sänks med fem procent.

5.2 Remissyttranden

Yttrande om det utkast till regeringsproposition som ingick i arbetsgruppens betänkande "*Finanssivalvonnan toiminta yhteisessä valvontamekanismissa sekä rahoitus muuttuvassa toimintaympäristössä*" (Finansministeriets publikationer - 23/2016) begärdes under den offentliga remissbehandlingen, vars tidsfrist gick ut den 19 augusti 2016. Yttrande begärdes av justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen, Verket för finansiell stabilitet, Statskontoret, Centralhandelskammaren, Patent- och registerstyrelsen och Europeiska centralbanken.

Bland företrädarna för sektorn och andra intressentgrupper begärdes yttrande från Finansbranschens Centralförbund, OP Andelslag, S-Banken, ersättningsfonden för investerarskydd, Kommunfinans, Finlands näringsliv, delegationen för börslistade bolag, Värdepappersmarknadsföreningen, Kommunförbundet, Finlands Hypoteksförening, Finlands Bostadshypobank, Finlands Revisorer, Finlands Advokatförbund, Nasdaq OMX Helsinki, Euroclear Finland, Suomen pääomasijoitusyhdistys, RAKLI, TELA, Eläkesäätiöyhdistys, Försäkringskassorna rf, Arbetslöshetsförsäkringsfonden, Arbetslöshetskassornas Samorganisation, Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen, Statens pensionsfond, Pensionsskyddscentralen, Finlands Försäkringsmäklarförbund, Nets, Maksuturva Group, Verifone Finland, Holvi samt Dahabshiil Money Transfer and Exchange Oy. Yttrande begärdes också av Helsingfors universitet. Yttrande lämnades också av den s.k. gamla insättningsgarantifonden, VTS-fonden.

Remissyttranden lämnades av 27 instanser. Ett sammandrag har gjorts över remissvaren (VM124:00/2015) och kan tillsammans med yttrandena fås ur statsrådets projektregister.

Sammanfattningsvis kan man utifrån yttrandena dra slutsatsen att remissinstanserna överlag förhållit sig positivt till de tekniska ändringsförslag, främst i lagen om Finansinspektionen, som ingick i utkastet till regeringsproposition i arbetsgruppspromemorian, eftersom avvikande meningar inte framförts i någon större utsträckning. Vissa remissinstanser har kommit med preciserande förslag, vilka i mån av möjlighet tar tagits in i lagförslagen.

Av remissinstanserna motsatte sig Finlands Bank, Finansinspektionen och ECB förslaget att Finansinspektionens direktion i fortsättningen ska behandla ärenden som behandlas i tillsynsorganet i den omfattning som det enligt SSM-förordningen och uppgiftsfördelningen i lagen om Finansinspektionen är ändamålsenligt. På basis av de yttrandena har det ansetts ändamålsenligt att stryka detta förslag i propositionen.

I nästan alla de yttranden som lämnats av sektorn och andra intressentgrupper har remissinstanserna på olika grunder motsatt sig utgångspunkten i förslagen att grundavgifterna för avgiftsskyldiga ska höjas och ansett att höjningen är för stor. Endast Euroclear Finland Ab har i sitt yttrande uttryckligen uppgett sig anse att tryggheten av en tillräcklig och högklassig tillsyn är befogat som utgångspunkt och mål. I remissvaren har man dock inte noterat det väsentliga faktum att det maximala belopp som möjliggörs i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift inte stiger, utan i själva verket minskar med anledning av förslagen. Dessutom fastställs Finansinspektionens resursbelopp och därmed de faktiska tillsynsavgifterna av Finlands Banks direktion. När det gäller tillsynsavgiftslagen är syftet med propositionen att säkerställa att de tillsynsavgifter som tas ut med stöd av lagen är tillräckliga för att täcka kostnaderna för fullgörandet av Finansinspektionens lagstadgade uppgifter med hänsyn till arbetsfördelningen mellan Europeiska centralbanken och Finansinspektionen i den gemensamma tillsynsmekan-

ismen. Samtidigt strävar propositionen efter att trygga en tillräcklig flexibilitet i anpassningen av Finansinspektionens resurser när strukturen på den finska finansmarknaden förändras. Det bör noteras att tillsynsmyndigheternas resurser har utökats betydligt i flera referensländer under de senaste åren till skillnad från i Finland, där kostnadsutvecklingen har varit måttlig eller sjunkande. Syftet med propositionen är också att säkerställa att fördelningen av tillsynsavgifterna mellan de olika kategorierna av tillsynsobjekt i huvuddrag motsvarar omfattningen av de lagstadgade tillsynsuppgifter som gäller dem.

Frågan om en indelning av Finansinspektionens finansieringsmodell i en sektorsfinansierad andel och i sista hand en andel som ska täckas av Finlands Banks medel togs också med stöd av remissvaren upp flera gånger. I tio remissvar ansågs att Finlands Banks finansieringsandel måste höjas till minst tio procent istället för nuvarande fem procent, vilket främst motiverades med Finansinspektionens deltagande i regleringsarbetet vid sidan om det ordinarie operativa tillsynsarbetet. Grunderna och omständigheterna för den finansieringsandel som täcks av sektorn och den som täcks av Finlands Bank behandlas i avsnitt 2.3.1 Ordnande av finansieringen av Finansinspektionen, och alternativen för genomförandemetoder i avsnitt 3.2. Av remissvaren har inte framgått några sådana nya omständigheter eller andra sypunkter som skulle ge anledning att omvärdera utgångspunkten i propositionen att kostnadsfördelningen inte ska förändras. En central del av den europeiska tillsynsarkitekturen på finansmarknaden är att tillsynsmyndigheternas sakkunskap ska anlitas redan när författningar bereds. En sådan användning av tillsynsmyndigheternas resurser garanterar att det finns ett kvalitativt regelverk som genomgått en högklassig beredning, vilket ligger i tillsynsobjektens intresse även i Finland. Det kan anses att uppföljningen av regleringsarbetet, att påverka och delta i arbetet är en viktig del av tillsynsarbetet, vilket gynnar hela finansmarknaden. Bland annat därför är det således motiverat att gynnade instanser också deltar i kostnaderna för det.

De ändringar i fråga om rapportering av överträdelser till Finansinspektionen (*whistle blow-systemet*) som föreslås i lagen om Finansinspektionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Yttrande om propositionen har begärts från justitieministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Finansinspektionen, Konkurrens- och konsumentverket, dataombudsmannen, regionsförvaltningsverket i Södra Finland, Finlands näringsliv, Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf och Transparency International Suomi ry. Remissyttranden lämnades av 10 instanser. De kommentarer som framförts i yttrandena har i huvuddrag beaktats i propositionen.

De ändringar som föreslås i lagen om finans- och försäkringskonglomerat har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet i samarbete med Finansinspektionen. Social- och hälsovårdsministeriet och finanssektorn har hörts i samband med beredningen. De föreslagna tekniska ändringarna har i nödvändig utsträckning beaktats i regeringens proposition.

6 Samband med andra propositioner

Samtidigt med denna proposition behandlas i riksdagen regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt till vissa lagar som har samband med den (RP 28/2016 rd), där det även föreslås ändringar i 32 a § och 32 c § i lagen om Finansinspektionen till samma delar som i denna proposition och så att ändringarna träder i kraft före ändringarna i denna proposition. I riksdagen behandlas även regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av konsumentskyddslagen, lag om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och lag om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare samt till vissa lagar som har samband med dem (RP 77/2016 rd), regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om Finansinspektionen och av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

RP 201/2016 rd

(RP 79/2016 rd), regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av kreditinstitutslagen och till vissa lagar som har samband med den (RP 123/2016 rd) samt regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen, om ändring av 6 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi samt om ändring av 152 § i lagen om pension för företagare (RP 114/2016 rd).

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om Finansinspektionen

3 §. Uppgifter. Av Finansinspektionens uppgifter i 2 mom. föreslås att uppgiften att leda och övervaka sparbanksinspektionens verksamhet i *punkt 7* upphävs som obehövlig, eftersom regleringen om sparbanksinspektionen har upphävts genom lag 614/2014. Dessutom upphävs *7 a-punkten* och överförs oförändrad i sak till den nya 3 d § som föreslås.

Av Finansinspektionens uppgifter i 3 mom. föreslås *8—10 punkterna* bli upphävda. Detaljerade bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att delta i arbetet med att förebygga lagstridigt utnyttjande av det finansiella systemet finns i 3 c §, varvid 8 punkten kan upphävas som obehövlig. I regeringens proposition 28/2016 rd föreslås vidare att myndighetssamarbetet i 3 c § utvidgas så att det förutom ekonomisk brottslighet även gäller förebyggande och bekämpning av annan brottslighet. Uppgiften i 9 punkten att i samarbete med högskoleväsendet främja den vetenskapliga forskningen och utbildningen inom den finansiella sektorn föreslås bli upphävd, eftersom Finansinspektionen inte med nuvarande resurser har möjlighet att fullgöra denna uppgift. Uppgiften i 10 punkten att följa utvecklingen av kreditinstituts och värdepappersföretags belöningsystem föreslås bli upphävd som obehövlig, eftersom bestämmelser om uppgiften finns i 8 kap. 16 § i kreditinstitutslagen och i 7 kap. 8 § i lagen om investerings-tjänster.

Till 3 mom. föreslås istället för 8 punkten, som nu föreslås bli upphävd, bli fogat en *ny 8 punkt*, enligt vilken Finansinspektionen ska delta i verksamheten inom den gemensamma tillsynsmekanism som avses i 3 a § och bistå ECB i den gemensamma tillsynsmekanismen. I artikel 6 i SSM-förordningen föreskrivs om nationella behöriga myndigheters skyldighet att bistå ECB vid utförandet av de uppgifter som nämns i artikel 4.

3 a §. Den gemensamma tillsynsmekanismen och det europeiska systemet för finansiell tillsyn. I 1 mom. föreslås en teknisk korrigering med anledning av den nya 8 punkt som föreslås i 3 § 2 mom. Det föreslås att 4 mom. ändras så att det bättre motsvarar innehållet i EU-regleringen. I momentet stryks hänvisningen till 3 mom. och ersätts med exakta hänvisningar till de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden. Den föreslagna preciseringen är nödvändig, eftersom skyldigheten att motivera varför det inte är möjligt att följa en anvisning eller rekommendation endast gäller anvisningar eller rekommendationer från dessa. Däremot gäller motiveringsskyldigheten inte ECB:s anvisningar och rekommendationer som Finansinspektionen ska följa i enlighet med SSM-förordningen.

3 d §. Samarbete med Verket för finansiell stabilitet. Till lagen föreslås bli fogat en *ny 3 d §*, enligt vilken målet är att förtydliga bestämmelserna om samarbetet mellan Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet genom att bestämmelserna koncentreras till en paragraf. Innehållet ändras inte i sak. Bestämmelsens 1 mom. ersätter 7 a-punkten som föreslås bli upphävd i 3 § 2 mom. i gällande lag. Bestämmelsens 2 mom. motsvarar 44 b § som föreslås bli upphävd.

4 §. Tillsynsobjekt. Till 5 mom. föreslås bli fogat en förtydligande bestämmelse med stöd av vilken Finansinspektionen, förutom i enlighet med 5 och 6 kap. även som det föreskrivs någon annanstans i lag, utövar tillsyn över verksamhet som i Finland etablerade filialer till utländska EES-tillsynsobjekt och sådana andra utländska sammanslutningar som avses i bestämmelsen bedriver i Finland. Sådana bestämmelser är t.ex. tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i 18 kap. i kreditinstitutslagen som tillämpas på filialer till EES-tillsynsobjekt och av de be-

stämmelser som avses i 1 kap. 3, 5 och 6 § i lagen om investeringstjänster och tillämpas på värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare. Finansinspektionen är också på det sätt som anges i 6 kap. den behöriga myndighet som avses i flera EU-förordningar och utövar därmed tillsyn över efterlevnaden även av dessa EU-förordningar i fråga om de sammanslutningar som avses i 5 mom.

I 6 mom. föreslås till följd av den ändrade lagstiftningen en lagteknisk precisering i fråga om tillsynen över pensionsanstalten Keva. Dessutom föreslås att Finansinspektionens tillsynsuppgift uttryckligen ska gälla kyrkans pensionsfond, som i gällande lag är en separat fond från nämnda kyrkans centralfond.

5 §. Andra finansmarknadsaktörer. I 11 punkten föreslås en lagstiftningsteknisk precisering. Enligt förslaget ska Olycksfallsförsäkringscentralen som avses i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) anses som annan finansmarknadsaktör.

9 §. Direktion. Det föreslås att 1 mom. ändras genom att möjligheten att höja antalet medlemmar i direktionen från fem till sex läggs till. Med hänsyn till direktionens uppgifter är det motiverat att dess medlemmar har i praktiken visad omfattande och mångsidig inblick i både Finansinspektionens och dess tillsynsobjekts verksamhet. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska direktionen dock ha minst fem medlemmar på samma sätt som nu.

För beslutsfattande om makrotillsyn, som är en av de betydande uppgifter som ålagts Finansinspektionen, ansvarar enligt gällande lag Finansinspektionens direktion. Därför har bankfullmäktige, som utser direktionens medlemmar, under den senaste tiden i sin utnämningsspraxis betonat vikten av sakkunskap om makrotillsyn. Sedan direktionen tilldelades makrotillsynsuppgifter har omfattningen av den sakkunskap som krävs av direktionen utvidgats och med ett utökat antal direktionsmedlemmar kan det bli lättare att täcka alla dess delområden.

Andelen sammanslutning som bedriver försäkringsverksamhet bland Finansinspektionens tillsynsobjekt är avsevärd och den arbetsmängd de kräver av Finansinspektionen utgör ungefär en tredjedel. Sammanslutningar inom försäkringssektorn skiljer sig till både sin natur och funktion på många sätt från finanssektorn. Dessutom omfattas aktörerna i försäkringssektorn av väldigt olika reglering. Direktionens sammansättning bör så långt det är möjligt även återspegla försäkringsverksamhetens betydelse och omfattning.

Inga ändringar föreslås i det antal medlemmar som utses på förslag av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank. Prövningsrätten i fråga om sammansättningen ska också gälla andra än myndighetsmedlemmar. Enligt det nya 2 mom. som föreslås kan således minst två andra medlemmar väljas till direktionen.

10 §. Direktionens uppgifter. Paragrafens 1 mom. 1 punkt föreslås bli ändrad genom att direktionens måluppställning binds vid Finansinspektionens lagstadgade uppgifter enligt 3 och 3 a §. Den föreslagna ändringen är inte avsedd att ändra lagens nuvarande innehåll i sak. Av den uttryckliga hänvisningen till de lagrum som nämns i momentet följer tydligare än tidigare att de mål som direktionen ställer för Finansinspektionens verksamhet även gäller Finansinspektionens verksamhet som en del av den gemensamma tillsynsmekanismen. Direktionen har i lagen ålagts att besluta om principerna för Finansinspektionens internationella samarbete. Den föreslagna bestämmelsen är således befogad i förhållande till de övriga uppgifter som åläggs direktionen.

Paragrafens 1 mom. 5 punkt föreslås bli ändrad, eftersom bestämmelser om att döma ut vite numera ingår i lagens 3 kap. I 2 mom. föreslås en ny 13 punkt där det föreskrivs om direktionens skyldighet att utse en företrädare för Finansinspektionen till det gemensamma tillsynsor-

ganet samt vid förhinder för företrädaren en ersättare för denna. I SSM-förordningen föreskrivs endast om en företrädare för den nationella myndigheten och därför ska det föreskrivas nationellt om att utse någon till uppgiften.

I 5 mom. föreskrivs om direktionens skyldighet att lämna bankfullmäktige en årlig berättelse över Finansinspektionens verksamhet som en del av den europeiska tillsynsmekanismen. Till momentet föreslås bli fogat den gemensamma tillsynsmekanism som avses i SSM-förordningen.

12 §. Direktörens uppgifter. Det föreslagna nya 2 mom. har samma innehåll som 13 § 3 mom., som föreslås bli upphävt i gällande lag. Sakinnehållet i bestämmelsen ändras inte.

13 §. Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören. I 1 mom. föreskrivs om beslut som direktören ska delge direktionen innan de fattas. Till 1 punkten föreslås bli fogat ett omnämnande av beviljande av verksamhetstillstånd. Orsaken till tillägget är att kreditinstitut enligt 4 kap. 2 § i kreditinstitutslagen numera beviljas koncession av ECB.

18 §. Rätt att få uppgifter av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer. Det föreslås att 2 mom. förtydligas genom att Finansinspektionen tilldelas rätt att meddela föreskrifter även om hur den information som avses i momentet ska lämnas. I övrigt ändras inte sakinnehållet i momentet.

26 §. Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet. Det föreslås att 1 mom. 3 punkten ändras så att Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd både i situationer där tillsynsobjektet i enlighet med förutsättningen för nämnda punkt grovt har underlåtit att iaktta 33 § och i situationer där tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta ett förbud som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av någon annan lag eller vidta en åtgärd i anslutning till ovan beskrivna förbud. Med åtgärd i anslutning till förbud avses åtgärder genom vilka Finansinspektionen har ålagt ett tillsynsobjekt att vidta åtgärder för återkallelse av verkställigheten av ett beslut eller för återkallelse av åtgärder eller att vidta rättelseåtgärder. Sådana tillsynsbefogenheter finns förutom i 33 § bl.a. i 22 kap. 1 § i kreditinstitutslagen och i 16 a kap. 1 § i lagen om investerings tjänster.

29 §. Tillsättning av ombud. Paragrafens 3 mom. ändras så att de rättigheter för ombud som avses i momentet utvidgas till det som föreskrivs i 23 §. Den föreslagna ändringen motsvarar vad som på motsvarande sätt föreskrivs om rättigheter för utomstående sakkunniga enligt 34 §.

Det föreslås att 6 mom. upphävs som obehövligt. Bestämmelser som berättigar eller förpliktar att tillsätta ett ombud som avses i 29 § finns förutom i 11 kap. 10 a § i kreditinstitutslagen också bl.a. i 9 kap. 8 § i lagen om investeringstjänster, 122 § i lagen om placeringsfonder och 25 kap. 11 § i lagen om försäkringsbolag, vilka även annars tillämpas utan särskilt omnämnande.

32 a §. Förbud mot förvärv av ägarandelar. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det motsvarar de ändringar som trätt i kraft i kreditinstitutslagen genom en precisering av hänvisningen till den lagen.

32 c §. Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar. Det föreslås att 1 mom. 1 punkten ändras så att den motsvarar de ändringar som trätt i kraft i kreditinstitutslagen genom en precisering av hänvisningen till den lagen. Det föreslås att 3 punkten förtydligas så att den förbuds rätt som avses i paragrafen även ska gälla ägarandelar på tio procent som en-

ligt bestämmelserna i 1 punkten ska anmälas till Finansinspektionen. I den föreslagna bestämmelsen ska förutom förvärv av aktier eller andelar klarare beaktas även en situation där den som förvärvat en ägarandel som gett upphov till anmälningsskyldighet konstaterats vara tillförlitlig vid förvärvstidpunkten vid en bedömning enligt 32 a §, men visar sig vara otillförlitlig t.ex. på grund av senare missbruk.

50 j §. Behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden. Enligt den föreslagna nya paragrafen ska Finansinspektionen vara den behöriga myndighet som avses i artikel 40 i förordningen om referensvärden. Bestämmelserna i förordningen om referensvärden i fråga om kritiska referensvärden och tillsynskollegierna för dem har tillämpats sedan den 30 juni 2016. Den föreslagna behörigheten gör det möjligt för Finansinspektionen att vid behov delta i kollegiets verksamhet. De övriga bestämmelserna i förordningen om referensvärden blir tillämpliga den 1 januari 2018.

71 §. Rätt och skyldighet att lämna ut information. I 1 mom. föreslås en ny 14 punkt för att trygga informationsutbytet och samarbetskyldigheterna mellan Finansinspektionen och arbetarskyddsmyndigheterna. Förslaget bygger på artikel 8 i genomförandedirektivet för marknadsmissbruksförordningen (2015/2392).

71 a §. Rapportering om överträdelser. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. I paragrafens 1 mom. föreskrivs på samma sätt som i gällande 1 mom. om Finansinspektionens skyldighet att upprätthålla ett system för att ta emot rapporter. I momentet föreskrivs också om de krav som ska ställas på systemet enligt artikel 32.2 i MAR. I rapporteringsförfarandet ska ingå åtgärder för att ordna en korrekt behandling av rapporterna, skydda rapportören och den som är föremål för rapporten. Dessa personer i arbetsavtalsförhållande ska på det sätt som förutsätts i MAR skyddas åtminstone för repressalier, diskriminering och annan orättvis behandling.

I 1 mom. föreslås vidare att personuppgifterna och identiteten ska skyddas för rapportören och den som är föremål för rapporten. I momentet föreslås inte på samma sätt som i gällande bestämmelse att det föreskrivs särskilt om tystnadsplikt. Personuppgifterna för rapportören och den som är föremål för rapporten är enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) dock sekretessbelagda. Redan det nuvarande systemet förutsätter på motsvarande sätt att Finansinspektionen ska se till att endast personer som nödvändigtvis behöver uppgifterna för att utföra sina tjänsteuppgifter har tillgång till personuppgifterna om rapportören. För att säkerställa ett heltäckande skydd för personerna är det också viktigt att rapportörens identitet inte röjs för utomstående, om inte något annat föreskrivs särskilt. Uppgifter kan krävas t.ex. vid en senare förundersökning i ärendet och i samband med ett rättsligt förfarande. Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelsen rätt att lämna uppgifter under de förutsättningar som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och i lagen om Finansinspektionen. De krav som systemet ställer på Finansinspektionen motiveras närmare i samband med verkställigheten av bestämmelsen (RP 39/2014 rd, s. 102—103).

Det föreslagna 2 mom. motsvarar det gällande 2 mom. Bestämmelsens utformning förtydligas.

Bestämmelserna i 3 mom. om rätten till insyn i registeruppgifter förslås bli ändrade i gällande moment så att de motsvarar bestämmelser om den registrerades rätt att ta del av sina uppgifter i andra sektorsbestämmelser (EkUB 2/2016 rd och RP 65/2016 rd). I lagrummet föreskrivs uttryckligen om grunden för begränsningen av tillgången till information och hänvisas informativt till personuppgiftslagen.

Det föreslagna 4 mom. om finansministeriets bemyndigande att utfärda förordning är nytt. Det föreslagna bemyndigandet att utfärda förordning har begränsats till närmare bestämmelser för

fullgörande av kraven i genomförandedirektivet samt om sådant mottagande av rapporter och förfarande för uppföljningen av dem som avses i paragrafen

Det föreslagna 5 mom. är nytt. Förslaget bygger på artikel 12 i kommissionens direktiv. Syftet med Finansinspektionens redogörelse är att säkerställa att mottagandet av rapporter, uppföljningen av rapporterna och förfarandena för skydd av rapportörerna och dem som är föremål för rapporten är tillräckliga och uppdaterade. Redogörelsen möjliggör också en utomstående bedömning av hur rapporteringskanalen fungerar.

71 b §. Ansvarsbegränsning vid lämnande av information till Finansinspektionen. Till lagen föreslås bli fogat en ny bestämmelse där det personliga ansvaret begränsas vid lämnande av uppgifter enligt marknadsmissbruksförordningen till Finansinspektionen. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar den bestämmelse om ansvarsbegränsning i 12 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen som föreslås bli upphävd i denna proposition och bygger på artikel 23.4 i marknadsmissbruksförordningen. Bestämmelsen som nu finns i värdepappersmarknadslagen föreslås med samma innehåll bli flyttad till lagen om Finansinspektionen, där den på grund av sin natur och sitt tillämpningsområde passar bättre. Att lämna de uppgifter som avses i bestämmelsen till Finansinspektionen kan i praktiken ske framför allt med stöd av artikel 16 eller artikel 32 i marknadsmissbruksförordningen. I den först nämnda artikeln åläggs vissa marknadsparter att rapportera misstänkta transaktioner till Finansinspektionen i samband med marknadsmissbruk. I den senare artikeln möjliggörs åter rapportering till Finansinspektionen om faktiska eller potentiella överträdelser av missbruksförordningen. Syftet med den föreslagna bestämmelsen är inte att utesluta ansvar för avsiktlig rapportering av falska uppgifter till Finansinspektionen. Ansvarsbegränsningen gäller endast sekretessbegränsningar för rapportering av uppgifter i situationer där Finansinspektionen lämnas uppgifter i enlighet med marknadsmissbruksförordningen.

1.2 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

1 §. Avgiftsskyldiga. Det föreslås att 1 mom. 9 punkten ändras genom att hänvisningen till Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) stryks och ersätts med en hänvisning till Olycksfallsförsäkringscentralen enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) i överensstämmelse med gällande lag.

1 a §. Definitioner. Till lagen föreslås bli fogad en ny definitionsparagraf. Med filialer till EES-kreditinstitut avses vid tillämpningen av lagen alla filialer som avses i 4 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen, på samma sätt som hittills. De nya avgiftskategorierna för filialer till EES-kreditinstitut i den föreslagna bestämmelsen, kategori I, kategori II och kategori III, är avsedda att tillämpas endast när tillsynsavgifter bestäms, i övrigt förblir rättsläget oförändrat. Bestämningsgrunden för de filialkategorier som nämns i lagrummet är också deras betydelse för stabiliteten i den finansiella mekanismen i Finland och således deras systemiska betydelse för hela mekanismen. Den uttryckliga grunden för de föreslagna nya avgiftskategorierna är filialens marknadsandel av inlåningen från allmänheten i banksektorn i Finland enligt marknadsandelen i slutet av året före det år då avgiften bestämdes. Ett kriterium för det förfarande för att ett utländskt EES-kreditinstitut ska betraktas som betydande som avses i 59 a § i lagen om Finansinspektionen och som grundar sig på artikel 51 i Europaparlamentets och rådets kreditinstitutsdirektiv (2013/36/EU) är även nu filialens marknadsandel av inlåningen i Finland. Den indelning i kategorier som föreslås skulle därför vara förenlig med gällande lagstiftning, dock så att inlåning i denna lag avser endast inlåning från allmänheten. Klassificeringen av EES-kreditinstitut som betydande (kategori II) och mycket betydande (kategori III) filial återspeglar deras betydelse för en stabil finansmarknad och således även den arbetsmängd tillsynen över filialerna orsakar Finansinspektionen.

Enligt 1 punkten avses med filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori I, filialer till utländska EES-tillsynsobjekt i Finland med en marknadsandel på mindre än två procent i Finland mätt med inlåning från allmänheten. Med inlåning från allmänheten avses i paragrafen all inlåning till filialen förutom inlåning från kreditinstitut och centralbanker. Inte heller återköpsavtal som filialerna ingår ska betraktas som sådan inlåning från allmänheten som avses i paragrafen.

Enligt 2 punkten avses med filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori II, filialer med en marknadsandel på minst två procent, men högst 10 % i Finland mätt med inlåning från allmänheten. Enligt 3 punkten avses med filialer till EES-kreditinstitut, kategori III, filialer med en marknadsandel på över 10 % i Finland mätt med inlåning från allmänheten.

Med den kalkylmässiga balansräkningen för en filial avses enligt 4 punkten beloppet av filialens totala tillgångar, som beräknas på grundval av de uppgifter som lämnas i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 som utfärdats med stöd av artikel 99 i parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013. I gällande tillsynsavgiftslag bestäms beloppet av tillsynsavgiften för de avgiftsskyldiga uttryckt i procentandelar av avgiftsgrunden. Enligt den gällande lagen utgör balansomslutningen avgiftsgrunden för bl.a. kreditinstitut och filialer till EES-kreditinstitut i Finland. Att använda balansräkningen som avgiftsgrund är lagtekniskt en otillfredsställande konstruktion, eftersom en utländsk juridisk person, dvs. enligt den lag som nu stiftas, ett utländskt EES-kreditinstituts filial i Finland, inte är en självständig juridisk person och för en sådan filial kan det inte heller på bokföringsrättsliga grunder fastslås någon sådan oberoende ekonomisk helhet utifrån vilken en balansräkning entydigt skulle kunna upprättas. Såsom bokföringsnämnden konstaterar i sitt utlåtande 1937/2015 kan en filial endast förvalta de tillgångsposter som den så kallade huvudrörelsen, dvs. den utländska juridiska personen, har gett filialens företrädare fullmakt att förvalta. Utgångspunkten är därmed att balansräkningen för en filial inte kan omfatta exempelvis kapital som härrör från den utländska huvudrörelsen. Av detta följer bl.a. att det för filialen inte kan upprättas något sådant separat bokslut som enligt bokföringslagen ska ingå i balansboken. Följaktligen måste någon annan konstruktion än begreppet balansräkning tas som grund för tillsynsavgiften i fråga om utländska filialer. Enligt den nu föreslagna 4 punkten ska den kalkylmässiga balansräkningen för en filial när tillsynsavgiftslagen tillämpas avse beloppet av de totala tillgångar som bildas vid iakttagandet av den rapporteringsskyldighet enligt inrapporteringsramverket FINREP som avses i artikel 99 i EU:s tillsynsförordning. Avsikten är att begreppet kalkylmässig balansräkning ska utgöra ett kalkyltekniskt hjälpbegrepp vid tillämpningen av tillsynsavgiftslagen och inte ha något annat materiellt innehåll. Med hjälp av den föreslagna definitionen ska den omslutning av den kalkylmässiga balansräkningen som utgör grunden för avgiftsskyldigheten beräknas utifrån den finansiella information som filialer redan nu lämnar till Finansinspektionen. På så sätt minimeras den administrativa börda som de nya avgiftskategorierna medför för såväl de avgiftsskyldiga som för Finansinspektionen. Enligt 5 punkten ska den kalkylmässiga balansräkningen för filialer till tredjeländers kreditinstitut beräknas i överensstämmelse med 4 punkten.

4 §. Proportionell tillsynsavgift. Tabellen i 1 mom. med kategorier av avgiftsskyldiga, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och den stödkassa för arbetslöshetskassorna som avses i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) ändras enligt förslaget till följande lydelse: Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984).

Dessutom föreslås att kategorierna av avgiftsskyldiga i nämnda tabell, statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Keva

enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden inom Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993) ändras till följande lydelse: statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), pensionsanstalten Keva enligt lagen om Keva (66/2016) och kyrkans pensionsfond enligt kyrkolagen (1054/1993).

Likasa ska avgiftskategorin i tabellen, filialer till utländska EES-kreditinstitut, ändras som följer: filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori I. Dessutom läggs nya kategorier av avgiftsskyldiga till: filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori II, samt filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori III. Som avgiftsgrund för de nämnda filialerna till EES-kreditinstitut föreslås omslutningen för den kalkylmässiga balansräkningen för en filial till ett EES-kreditinstitut, vilken definieras i den föreslagna 1 a § 4 punkten. Också i fråga om filialer till tredjeländers kreditinstitut föreslås det att avgiftsgrunden ska fastställas med hjälp av den så kallade kalkylmässiga balansräkningen.

Tabellen i 1 mom. föreslås dessutom bli ändrad så att avgiftsbeloppet enligt tabellen i procent av avgiftsgrunden ändras genom att procenten sänks med fem procent.

5 §. *Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift.* Till tabellen i 1 mom. föreslås i enlighet med de föreslagna nya definitionerna för filialer till EES-kreditinstitut bli fogat nya kategorier av avgiftsskyldiga, kategori I, kategori II och kategori III. Avgiftsgrunden för dessa nya avgiftskategorier bestäms i överensstämmelse med de nya definitionerna utifrån de kalkylmässiga balansräkningarna för nämnda filialer. Det föreslås att de grundavgifter som avses i momentet höjs med sju procent så att höjningen gäller varje avgiftsskyldig.

6 §. *Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga.* Det föreslås att grundavgifterna enligt tabellen i 1 mom. höjs med sju procent så att höjningen gäller varje avgiftsskyldig. Dessutom ändras ordalydelsen i fråga om avgiftsskyldighetskategorin för den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen så att den gamla insättningsgarantifonden som avses i lagen om ändring av kreditinstitutslagen (1199/2014) är avgiftsskyldig i överensstämmelse med gällande lag.

1.3 Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

18 §. *Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat.* I h-punkten görs en lagteknisk ändring genom vilken hänvisningen till kreditinstitutslagen ersätts med en hänvisning till lagen om försäkringsbolag. I gällande försäkringsbolagslag definieras för att fullgöra solvenskapitalkravet förutom medräkningsbara kapitalbasmedel även solvenskapitalkravet, som tillämpas bl.a. på försäkringsholdingsammanslutningar.

I punkten stryks dessutom hänvisningen till ett fondbolag eller förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som betraktas som företag i försäkringsbranschen enligt 2 § 3 mom. För fondbolag och AIF-förvaltare definieras redan i c- och i-punkten vad som avses med kapitalbas i fråga om dessa. Instanser som är verksamma som förvaringsinstitut är också alltid reglerade auktoriserade aktörer som ålagts egna kapitalkrav i relevant lagstiftning.

21 §. *Exponeringar mot kunder.* I paragrafens 1 mom. stryks hänvisningen till rapportering. Istället föreskrivs det om rapportering i det nya 3 mom., enligt vilket ett konglomerats moderföretag kvartalsvis ska meddela Finansinspektionen de uppgifter som behövs för tillsyn över konglomeratets exponeringar mot kunder. Gällande bestämmelse i 1 mom. om rapportering leder i praktiken till rapportering med kreditinstitutens s.k. Corep-rapportering också i

konglomerat som till övervägande del består av försäkringsföretag och som inte annars tillämpar Corep-rapportering.

Tillsammans med bemyndigandet att utfärda föreskrifter enligt 26 § kan Finansinspektionen tack vare det nya 3 mom. vid behov enligt konglomerat definiera vilka tilläggsuppgifter utöver uppgifter om exponeringar mot kunder som lämnats med stöd av andra bestämmelser det ytterligare behövs för att de uppgifter som krävs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2303 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG med avseende på tekniska tillsynsstandarder som specificerar definitioner och samordnar den extra tillsynen av riskkoncentration och transaktioner inom det finansiella konglomeratet (nedan *tekniska regleringsstandarden*) ska lämnas. Finansinspektionen kan dessutom i synnerhet precisera i vilken form de uppgifter som krävs ska lämnas för att konglomeraten ska kunna dra nytta av de rapporter som också annars ska lämnas. I lagen preciseras också hur ofta rapporten ska lämnas. I praktiken har rapporter om exponeringar mot kunder ända hittills lämnats kvartalsvis.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 2 mom. i den gällande lagen.

23 §. Tillsyn över andra riskkoncentrationer. Bestämmelser om rapportering och uppföljning av andra riskkoncentrationer än exponeringar mot kunder enligt 1 och 2 mom. i gällande lag förenhetligas så att de bättre motsvarar den tekniska regleringsstandarden. Samtidigt slopas den separata rapporteringen av aktie- och fastighetsinnehav. I den nya paragrafen föreskrivs i överensstämmelse med gällande lag om skyldigheten att följa upp andra riskkoncentrationer och om rapportering av uppgifter som behövs för tillsynen över dessa. I paragrafen preciseras att dessa uppgifter i enlighet med direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat 2002/87/EU ska lämnas minst en gång per år.

24 §. Tillsyn över interna affärstransaktioner. I 2 mom. föreskrivs fortfarande om när interna affärstransaktioner ska anmälas till tillsynsmyndigheten. Momentet görs dock klarare och preciseras så att det bättre motsvarar den tekniska regleringsstandarden. För det första preciseras att anmälan ska göras kvartalsvis istället för minst en gång per år. För det andra fogas till paragrafen definitionen i den tekniska regleringsstandarden för beloppet av sammanlagda affärstransaktioner när man räknar affärstransaktioner som överskrider anmälningsgränsen. Enligt standarden ska även affärstransaktioner som gjorts som en del av en ekonomisk transaktion då beaktas. Denna definition har redan både i praktiken och i Finansinspektionens föreskrifter beaktats vid översynen över interna affärstransaktioner inom ett konglomerat.

Anmälningsgränserna i gällande moment delas för tydlighetens skull upp i två separata punkter och punkterna preciseras. I enlighet med gällande 2 mom. kan tillsynsmyndigheten dock bestämma sådana anmälningsgränser för ett konglomerat som avviker från dem som anges i punkterna. Enligt *första punkten* preciseras anmälningsgränsen på fem procent så att den för ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen eller ett konglomerats holdingsammanslutning, som är part i en affärstransaktion, räknas av kapitalbasen enligt villkendera parten som har mindre kapitalbas. I gällande lag hänvisas i detta avseende endast till kreditinstitut, vilket lämpar sig dåligt i synnerhet för konglomerat som fokuserar på försäkringsverksamhet. Med avvikelse från gällande lag preciseras ytterligare separat i punkten att transaktioner under en miljon euro i regel inte behöver anmälas i framtiden, även om de överstiger gränsen på fem procent. Däremot måste affärstransaktioner på mer än 30 miljoner euro i regel alltid anmälas, även om gränsen på fem procent inte överskrids, eftersom dessa affärstransaktioner generellt kan anses betydande.

Gränsen på en miljon euro i gällande lag preciseras i momentets *andra punkt* så att den gäller affärstransaktioner där även ett annat företag som hör till konglomeratet än det företag som

nämns i första punkten är part. Gränsen i euro behövs eftersom det inte för dessa företag har bestämts någon kapitalbas enligt vilken gränsen på fem procent skulle kunna räknas ut.

Paragrafens 4 mom. upphävs och bestämmelsen om bemyndigande att utfärda föreskrifter om anmälan av transaktioner flyttas till 26 § där det även annars föreskrivs om sådana bemyndiganden för Finansinspektionen att utfärda föreskrifter som gäller bestämmelserna i kapitlet.

26 §. Närmare föreskrifter. Paragrafen preciseras så att preciserande föreskrifter om tillämpningen av bestämmelserna i kapitlet vid behov kan utfärdas även för fullgörande av kraven i den tekniska regleringsstandarden. Närmare föreskrifter som är nödvändiga för tillsynen kan på samma sätt som nu utfärdas om anmälningsskyldigheterna i kapitlet. Problematiken kring anmälning av exponeringar mot kunder behandlas närmare i motiveringen till 21 §.

1.4 Värdepappersmarknadslagen

7 kap. Regelbunden informationsskyldighet

6 §. Bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll. Det föreslås att 7 kap. 6 § 1 mom. ändras så att ordalydelsen för kravet på bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll ändras så att den mera exakt motsvarar artikel 4.2 c i öppenhetsdirektivet. Öppenhetsdirektivets bestämmelse stämmer överens med artikel 19.1 första stycket i bokslutsdirektivet.

12 kap. Marknadsmisbruk

4 §. Ansvarsbegränsning vid lämnande av information till Finansinspektionen. Genom lag föreslås att gällande bestämmelse om ansvarsbegränsning vid lämnande av information till Finansinspektionen i 12 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen upphävs.

1.5 Lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen

4 b §. Upplysningar som på eget initiativ lämnas till Skatteförvaltningen och Pensionsskyddscentralen. Till 2 kap. 4 b § föreslås bli fogat ett nytt 2 mom. om arbetarskyddsmyndigheternas rätt att få uppgifter från Finansinspektionen. Förslaget skulle trygga att arbetarskyddsmyndigheterna har rätt att ta emot och behandla personuppgifterna för sådana personer i arbetsavtalsförhållande som på det sätt som avses i 71 a § i lagen om Finansinspektionen har rapporterat en överträdelse till Finansinspektionen, eller som är föremål för rapporten. Förslaget bygger på artikel 8 i kommissionens genomförandedirektiv, som utfärdats med stöd av MAR. Finansinspektionen föreslås på motsvarande sätt få rätt att lämna ut nödvändiga uppgifter till arbetarskyddsmyndigheterna i den nya 14 punkten i 71 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2017.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De förslag som är viktigast med tanke på grundlagen och därmed lagstiftningsordningen gäller de ändringar som föreslås i Finansinspektionens tillsynsavgifter.

De ändringar som föreslås i kategorierna av avgiftsskyldiga och i tillsynsavgifterna för de avgiftsskyldiga i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift ska bedömas i relation till bestämmelsen om statliga skatter och avgifter i grundlagen. Enligt 81 § 1 mom. i grundlagen be-

stäms om statsskatt genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek. Bestämmelser om avgifter samt de allmänna grunderna för storleken av avgifter för de statliga myndigheternas tjänsteåtgärder, tjänster och övriga verksamhet utfärdas likaså genom lag.

De administrativa kostnaderna för verksamheten vid Finansinspektionen täcks genom tillsynsavgifter som tas ut hos de avgiftsskyldiga som anges i 1 § i gällande lag. De föreslagna nya ändringarna gäller i första hand en uppdelning av kategorin för avgiftsskyldiga i gällande lag till tre nya underkategorier på de grunder som framgår av den föreslagna lagen. I sak föreslås gruppen av avgiftsskyldiga inte bli utvidgad, utan de föreslagna ändringarna gäller i detta avseende sådana avgiftsskyldiga som även med stöd av gällande lag är skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen. Enligt förslaget sänks även de så kallade proportionella tillsynsavgiftskoefficienterna för avgiftsskyldiga samtidigt som de fasta avgifterna föreslås bli höjda.

Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkning betraktas som en skatt eller som en avgift av skattenatur en betalning som inte är en ersättning eller ett vederlag för förmåner eller service som det allmänna ger den betalningsskyldige. Att betala avgift är dessutom inte frivilligt för dem som omfattas av skyldigheten, utan avgiften följer exempelvis av arten av den verksamhet som utövas. Finansinspektionens tillsynsavgift är med beaktande av det som sagts ovan en sådan avgift av skattenatur (GrUU 41/2004 rd, GrUU 67/2002 rd, GrUU 28/2008 rd). Enligt nämnda bestämmelse i grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, och en skattelag ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Förslagen innehåller dessa minimiförutsättningar, liksom även gällande lag.

Enligt grundlagsutskottets praxis ska bestämmelserna i lagen dessutom vara på så sätt exakta att de binder de tillämpande myndigheternas prövning när de bestämmer skattens storlek (GrUU 41/2004 rd). De förslag som gäller tillsynsavgiftslagen innehåller ändringar i bestämmandet av avgiftens storlek. I 4, 5 och 6 § i lagförslaget finns detaljerade bestämmelser om avgiftsgrunderna. I bestämmelserna ingår inte någon prövningsrätt för Finansinspektionen.

De avgiftsskyldigas rättsskydd tryggas i gällande lag så att omprövning av Finansinspektionens beslut att påföra tillsynsavgift får begäras från Finansinspektionen och det beslut som Finansinspektionen meddelat med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Inga ändringar föreslås i bestämmelserna om de avgiftsskyldigas rättsskydd.

Grundlagsutskottet har tidigare konstaterat att gällande tillsynsavgiftslag uppfyller kraven i grundlagen (GrUU 28/2008 rd) och de ändringar som nu föreslås anses inte ändra rättsläget i detta avseende. Arten av de tillsynsavgifter som Finansinspektionen tar ut påminner till stor del om de avgifter som tas ut för att täcka de administrativa kostnaderna för Verket för finansiell stabilitet och stabilitetsfondens verksamhet, vilka grundlagsutskottet i nyare tolkningspraxis ansett uppfylla kraven i grundlagen (GrUU 35/2014 rd).

De lagförslag som gäller förfarandet för rapportering av överträdelser i 71 a § i lagen om Finansinspektionen är varken till art eller innehåll nya. I flera sektorsbestämmelser om finansmarknaden finns redan nu bestämmelser om krav på rapporteringsförfarande som motsvarar dem som föreslås i lagen. Det bemyndigande att utfärda förordning som har föreslagits för finansministeriet har begränsats till närmare bestämmelser för fullgörande av kraven i kommissionens genomförandedirektiv, som utfärdats med stöd av MAR, samt om sådant mottagande av rapporter och förfarande för uppföljningen av dem som avses i paragrafen. I 71 a § i lagen om Finansinspektionen föreslås i enlighet med 80 § i grundlagen grundläggande bestämmelser

som centralt påverkar individens rättigheter och skyldigheter när det gäller rapportering av överträdelser. Bemyndigandet för finansministeriet att utfärda förordning är befogat därför att det är fråga om bestämmelser som gäller finansministeriets verksamhetsområde och genomförandet av det aktuella genomförandedirektivet. Ärendet bör inte behandlas i statsrådet med anledning av dess samhälleliga eller politiska betydelse (RP 1/1998 rd, s. 132/II, GrUU 33/2004 rd, s. 6/I, GrUU 27/2004 rd, s. 3).

Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Därför föreslås till lagen om Finansinspektionen och till lagen om tillsynen över arbetarskyddet och arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen bli fogat bestämmelser som möjliggör lämnande och mottagande av sådana personuppgifter som förutsätts i myndighetssamarbetet mellan Finansinspektionen och arbetarskyddsmyndigheterna i enlighet med artikel 8 i kommissionens genomförandedirektiv.

Med anledning av grunderna ovan anses att lagförslagen uppfyller kraven i grundlagen och att lagarna kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 3 § 2 mom. 7 och 7 a-punkten samt 3 mom. 9 och 10 punkten, 13 § 3 mom., 29 § 6 mom. och 44 b §, av dem 3 § 2 mom. 7 a-punkten, 29 § 6 mom. och 44 b § sådana de lyder i lag 1198/2014, 3 § 3 mom. 9 punkten sådana den lyder i lag 1360/2010 och 3 § 3 mom. 10 punkten sådana den lyder i lag 170/2014,

ändras 3 § 3 mom. 8 punkten, 3 a § 1 och 4 mom., 4 § 5 och 6 mom., 5 § 11 punkten, 9 § 1 och 2 mom., 10 § 1 mom. 1 och 5 punkten, 2 mom. 12 punkten samt 5 mom., 13 § 1 mom. 1 punkten, 18 § 2 mom., 26 § 1 mom. 3 punkten, 29 § 3 mom., 32 a § 1 mom., 32 c § 1 mom., 71 § 1 mom. 13 punkten och 71 a §,

av dem 3 a § 1 och 4 mom., 10 § 1 mom. 5 punkten, 71 § 1 mom. 13 punkten och 71 a § sådana de lyder i lag 611/2014, 4 § 5 mom. sådant det lyder i lag 254/2013, 4 § 6 mom. sådant det lyder i lag 198/2015, 5 § 11 punkten sådana den lyder i lag 752/2012, 10 § 2 mom. 12 punkten och 5 mom. sådana de lyder i lag 194/2011, 13 § 1 mom. 1 punkten sådana den lyder i lag 604/2010 samt 26 § 1 mom. 3 punkten, 32 a § 1 mom. och 32 c § 1 mom. sådana de lyder i lag 170/2014, samt

fogas till lagen en ny 3 d §, till 10 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 194/2011, en ny 13 punkt, till 12 §, sådana den lyder delvis ändrad i lag 194/2011, ett nytt 2 mom. till lagen en ny 50 j §, till 71 § 1 mom., sådant det lyder i lag 611/2014, en ny 14 punkt, och till lagen en ny 71 b § som följer:

3 §

Uppgifter

Dessutom ska Finansinspektionen

8) delta i verksamheten i den gemensamma tillsynsmekanism som avses i 3 a § och bistå Europeiska centralbanken, nedan *ECB*, i den gemensamma tillsynsmekanismen,

3 a §

Den gemensamma tillsynsmekanismen och det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Finansinspektionen hör till den gemensamma tillsynsmekanism som avses i SSM-förordningen och består av ECB och de nationella behöriga myndigheterna.

Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller rekommendation från en europeisk tillsynsmyndighet eller Europeiska systemrisknämnden ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelserna från anvisningen eller rekommendationen samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.

3 d §

Samarbete med Verket för finansiell stabilitet

Finansinspektionen utövar tillsammans med Verket för finansiell stabilitet som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) tillsyn över att finansmarknadsaktörerna iakttar de bestämmelser i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014), nedan *resolutionslagen*, som gäller dem.

Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet ska samarbeta sinsemellan. Innan Finansinspektionen vidtar åtgärder enligt 3 eller 4 kap. ska den höra Verket för finansiell stabilitet, om ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör handlar i strid med resolutionslagen eller sådana förordningar och beslut som kommissionen utfärdat med stöd av det resolutionsdirektiv som avses i 1 kap. 4 § 1 punkten i den lagen.

4 §

Tillsynsobjekt

Finansinspektionen utövar tillsyn över verksamhet som i Finland etablerade filialer till utländska EES-tillsynsobjekt och utländska EES-tillägspensionsanstalter bedriver i Finland samt över sådant tillhandahållande av tjänster som utländska tillsynsobjekt bedriver i Finland utan att etablera filial. Bestämmelser om tillsynsuppgifterna finns dessutom i 5 och 6 kap.

Finansinspektionen utövar i enlighet med lagen om statens pensionsfond (1297/2006) tillsyn över statens pensionsfonds placeringsverksamhet samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan, i enlighet med lagen om Keva (66/2016) tillsyn över planeringen av pensionsanstalten Kevas finansieringsverksamhet och över placeringsverksamheten samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan och tillsyn över kyrkans pensionsfond. Bestämmelser om tillsynsuppgifterna finns dessutom i lagen om statens pensionsfond (1297/2006), lagen om Keva (66/2016) och i kyrkolagen (1054/1993).

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

11) Olycksfallsförsäkringscentralen enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015),

9 §

Direktion

Finansinspektionens direktion har högst sex medlemmar.

En av medlemmarna utnämns på förslag av finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank. För dessa tre medlemmar ska i samma ordning väljas varsin ersättare. Dessutom väljs ytterligare minst två andra medlemmar. Direktionsmedlemmarna och ersättarna ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktionssätt.

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över finansmarknaden

1) uppställa de särskilda målen för skötseln av uppgifter enligt 3 och 3 a § och för Finansinspektionens verksamhet samt besluta om riktlinjerna för verksamheten samt styra och övervaka måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna,

5) döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt och besluta om administrativa påföljder enligt 4 kap.,

Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning

12) årligen höra representanter för finansmarknadsaktörerna, konsumenterna och andra användare av finansiella tjänster om målen för tillsynen och måluppfyllelsen samt om den budget som avses i 3 punkten och om den bedömning som avses i 11 punkten,

13) utse en företrädare för Finansinspektionen i det tillsynsorgan som avses i SSM-förordningen samt, vid förhinder för företrädaren, en ersättare för denna.

De berättelser som avses i 2 mom. 10 och 11 punkten ska också omfatta Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn samt den gemensamma tillsynsmekanism som avses i SSM-förordningen.

12 §

Direktörens uppgifter

I arbetsordningen kan tas in närmare föreskrifter om direktörens uppgifter. I arbetsordningen kan också anges att beslutanderätt som enligt denna paragraf hör till direktören kan överföras till någon annan tjänsteman vid Finansinspektionen.

13 §

Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören

Direktionen ska informeras om beslut som direktören har för avsikt att fatta, om de gäller

1) beviljande av verksamhetstillstånd för tillsynsobjekt, återkallelse av verksamhetstillstånd, begränsning av tillståndsenlig verksamhet, indragning av en utländsk EES-filial eller begränsning av dess verksamhet eller, om någon annan myndighet är behörig att fatta beslutet, förslag till beviljande eller återkallelse av verksamhetstillstånd eller till begränsning av verksamheten,

18 §

Rätt att få uppgifter av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter om tillsynsobjekts ekonomiska ställning, ägare, interna kontroll och riskhantering, förvaltnings- och kontrollorgan,

tjänstemän och verksamhetsställen samt vilken för skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3—5 punkten relevant information som regelbundet ska lämnas till Finansinspektionen och om hur informationen ska lämnas.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt denna lag eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud eller rättelseuppmaning enligt 33 § eller ett förbud eller en åtgärd i anslutning till förbudet som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av någon annan lag.

29 §

Tillsättning av ombud

Ombudet har i sitt uppdrag de rättigheter som nämns i 18, 19, 23, 24 och 32 §. Ombudet handlar under straffrättsligt tjänsteansvar vid utförandet av sina lagstadgade offentlighetsrättsliga förvaltningsuppgifter. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i nämnda paragrafer avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

- 2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,
 - 3) tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheter äventyras på grund av förvärvet, eller
 - 4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.
-

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller

3) den gräns för innehav som anges i de paragrafer som nämns i 1 punkten uppnås och innehavet äventyrar verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i målföretaget eller målsammanslutningen på det sätt som avses i 32 a § eller, om målföretaget är ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna.

50 j §

Behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 40 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) 596/2014 (*förordningen om referensvärden*).

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

13) den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen och till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om investeringstjänster,

14) arbetarskyddsmyndigheterna för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter och för att fullfölja samarbetsskyldigheterna enligt i artikel 8 i kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 vad gäller rapportering till behöriga myndigheter av faktiska eller potentiella överträdelser av den förordningen, nedan *genomförandedirektivet för marknadsmissbruksförordningen*.

71 a §

Rapportering om överträdelser

Finansinspektionen ska upprätthålla ett system genom vilket den kan ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden. I rapporteringsförfarandet ska med iakttagande av personuppgiftslagen (523/1999) ingå lämpliga och tillräckliga åtgärder för att ordna en korrekt behandling av rapporterna, skydda rapportören och den som är föremål för rapporten, vilka står i arbetsavtalsförhållande, och säkerställa skyddet av personuppgifterna för rapportören och den som är föremål för rapporten. Rapporteringsförfarandet ska dessutom innehålla anvisningar som tryggar skyddet av identiteten för rapportören och den som är föremål för rapporten, om det inte för utredande av en överträdelse eller annars till följd av myndigheternas rätt till information föreskrivs något annat i lag.

Finansinspektionen ska bevara den behövliga information som avses i 1 mom. i fem år efter rapportering. Därefter ska informationen avföras, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller en myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter att behovet av att bevara informationen har granskats ska behovet av fortsatt bevarande undersökas. En anteckning ska göras om granskningen.

Utöver vad som föreskrivs i personuppgiftslagen har en sådan registrerad person som en rapport enligt 1 mom. avser inte rätt till insyn i information enligt 1 och 2 mom., om utlämnande av uppgifterna skulle kunna hindra en utredning av misstänkta överträdelser. Bestämmelserna om rättigheterna för den registrerade person som avses i rapporten finns i personuppgiftslagen.

Genom förordning av finansministeriet får utfärdas närmare bestämmelser för att genomföra genomförandedirektivet för marknadsmissbruksförordningen och om sådant mottagande av rapporter om överträdelser som avses i denna paragraf och om förfaranden för uppföljning av dem.

Finansinspektionen ska vartannat år utarbeta en redogörelse för hur det system som avses i denna paragraf fungerar.

71 b §

Ansvarsbegränsning vid lämnande av information till Finansinspektionen

En person som lämnar ut information till Finansinspektionen i enlighet med marknadsmissbruksförordningen ska inte vad gäller utlämnandet ställas till ansvar för överträdelse av sådana restriktioner för röjande av information som grundar sig på avtal, lag, förordning eller föreskrift.

Denna lag träder i kraft i den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 9 punkten, 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., sådana de lyder, 1 § 1 mom. 9 punkten i lag 758/2012, 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom. i lag 313/2015 samt 6 § 1 mom. i lag 738/2016, samt
fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

9) Olycksfallsförsäkringscentralen enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015),

1 a §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *filial till EES-kreditinstitut, i kategori I*, filialer med en marknadsandel i Finland under 2 procent mätt med inlåning från allmänheten,
- 2) *filial till EES-kreditinstitut, i kategori II*, filialer med en marknadsandel i Finland på minst 2 men högst 10 procent mätt med inlåning från allmänheten,
- 3) *filial till EES-kreditinstitut, i kategori III*, filialer med en marknadsandel i Finland på över 10 procent mätt med inlåning från allmänheten,
- 4) *kalkylmässig balansräkning för en filial till EES-kreditinstitut* beloppet av filialens totala tillgångar som beräknas på grundval av de uppgifter som lämnas i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013,
- 5) *kalkylmässig balansräkning för filialer till tredjeländers kreditinstitut* det belopp av filialens totala tillgångar som motsvarar beloppet enligt 4 punkten.

RP 201/2016 rd

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (610/2014)	balansomslutning	0,0027
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0027
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,24
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,0027
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,0027
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,0027
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,0027
pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,0027
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,0027
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,0027
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,0027
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,0027
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,0027
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,0027
Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshets-	balansomslutning x 4	0,0027

RP 201/2016 rd

kassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)		
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), pensionsanstalten Keva enligt lagen om Keva (66/2016) och kyrkans pensionsfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,0027
filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori I	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0009
filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori II	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0014
filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori III	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0018
filialer till tredjeländers kreditinstitut	kalkylmässig balansomslutning för filialer till tredjeländers kreditinstitut	0,0027
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,10
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,0009
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,32
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	de av AIF-förvaltaren i Finland förvaltrade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknyttande tjänster enligt lagens 3 kap. 3 §	omsättningen från dessa funktioner	0,32
företag som med auktorisation i Finland förvaltar både placeringsfonder och AIF-fonder	de av företaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas och AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument samt andra clearingorganisationer enligt lagen om värdepapperscentraler	omsättning	1,24 och minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) än sådana som avses i 6 kap. 1 § 3—5 mom. i den lagen	omsättning	0,32

RP 201/2016 rd

värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investerings-tjänster	omsättning	0,10
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,63
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,14
filialer till värdepappersföretag i tredje-länder	omsättning	0,32
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,14
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbola-get i Finland förvaltade place-ringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en pla-ceringsfond i Finland	de av det utländska fondbola-get i Finland förvaltade place-ringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller ett tredjeland	de av AIF-förvaltaren utom-lands förvaltade AIF-fondernas sammanlagda till-gångar	0,0010
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättning	0,14
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
filialer till AIF-förvaltare etablerade i tredjeland	omsättning	0,32
filialer till tredjeländers försäkringsbo-lag	premieintäkter	0,029

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	6 420
annat kreditinstitut	2 140
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 630
betalningsinstitut	2 140
försäkringsbolag	6 420
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	2 140
försäkringsföreningar	1 070
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 284
andra försäkringskassor än pensionskassor	856
arbetslöshetskassor	6 420
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 420
Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 284
statens pensionsfond, pensionsanstalten Keva och kyrkans pensionsfond	16 050
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 210
filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori I	2 140
filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori II	3 210
filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori III	4 301
fondbolag	4 280
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 280
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 420
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 815
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 420
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	1 070
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 140
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 210
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 070
filialer till utländska EES-fondbolag	2 140
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 140
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	3 210
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 210

RP 201/2016 rd

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	278 200
den gamla insättningsgarantifond som avses i lagen om ändring av kreditinstitutslagen (1199/2014)	12 840
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 140
juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 070
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	214
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investerings-tjänster	3 210
enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registre-ringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	1 070
den som bedriver verksamhet med stöd av ett undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 210
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investe-ringsfonder	3 210
företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	5 350
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa in-vesteringsfonder	2 140
centralinstitut för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 420
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglome-rats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 700
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingfö-retag	10 700
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 070
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 070 och en höj-ning med 193 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäk-larföretag eller hos en enskild nä-ringsidkare vid ut-gången av året före det då tillsynsavgif-ten bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearing-verksamhet	6 420
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clea-	160 500

RP 201/2016 rd

ringverksamhet	
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 840
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i den lagen	2 140
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	16 585 och en höjning med 17 120 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	13 375
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	11 235 och en höjning med 11 770 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 210
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 210
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 280
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 070
Pensionsskyddscentralen	10 700
trafikförsäkringsnämnden och patientskadenämnden	1 070
verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen	19 260
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 070
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 070
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 070
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	321
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-	10 700

RP 201/2016 rd

finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	
förmedlare av gräsrotsfinansiering enligt lagen om gräsrotsfinansiering	2 140

Denna lag träder i kraft i 20 . _____

3.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 24 § 4 mom., sådant det lyder i lag 886/2008, samt
ändras 18 § h-punkten, 21 och 23 §, 24 § 2 mom. och 26 §, sådana de lyder, 18 § h-punkten i lag 312/2015, 21 § i lagarna 622/2014 och 312/2015 samt 23 §, 24 § 2 mom. och 26 § i lag 886/2008, som följer:

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

h) medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller solvenskapitalkravet och det solvenskapitalkrav som avses i 11 kap., om det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett sådant konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,

21 §

Exponeringar mot kunder

På ett konglomerats exponeringar ska tillämpas vad som i EU:s tillsynsförordning och i 10 kap. 11 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om konsoliderade exponeringar mot kunder och om finansministeriets bemyndigande att utfärda förordning. På konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten i denna lag ska dessutom tillämpas 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Placeringsobjekt enligt 6 kap. 20 c § i försäkringsbolagslagen vilka bestämmer fondförsäkringars vidareutveckling utgör inte exponeringar mot kunder.

Konglomeratets moderföretag ska kvartalsvis lämna Finansinspektionen de uppgifter som behövs för tillsyn över konglomeratets exponeringar mot kunder.

23 §

Tillsyn över andra riskkoncentrationer

Konglomeratets moderföretag ska följa konglomeratets fastighets- och aktieinnehav, göra upp en strategi för dessa och ange interna gränser för det totala innehavet. Konglomeratets moderföretag ska dessutom följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i konglomeratets affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem.

Konglomeratets moderföretag ska minst en gång per år ge Finansinspektionen de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Anmälan enligt 1 mom. ska göras åtminstone en gång per år. En förutsättning är dessutom, om inte Finansinspektionen har bestämt en annan gräns för konglomerat, att värdet av transaktionerna eller om de gjorts som en del av en enda ekonomisk transaktion eller flera transaktioner av samma typ har gjorts under ett år, det sammanlagda värdet av dem överstiger

1) 30 miljoner euro eller fem procent av kapitalbasen i ett mindre företag inom finans- eller försäkringsbranschen eller ett konglomerats holdingsammanslutning; anmälan behöver dock inte göras om transaktioner som understiger en miljon euro, eller

2) en miljon euro, om en part i transaktionen är något annat företag som hör till konglomeratet än ett företag i finans- eller försäkringsbranschen eller konglomeratets holdingsammanslutning.

26 §

Närmare föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpningen av detta kapitel som behövs för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2303 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG med avseende på tekniska tillsynsstandarder som specificerar definitioner och samordnar den extra tillsynen av riskkoncentration och transaktioner inom det finansiella konglomeratet samt för tillsynen nödvändiga närmare föreskrifter om uppfyllande av den anmälningsskyldighet som anges i 19 § 2 mom., 21 § 3 mom. samt 23 och 24 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 7 och 12 kap. i värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 12 kap. 4 §, sådan den lyder i lag
519/2016, samt
ändras 7 kap. 6 § 1 mom. som följer:

7 kap.

Regelbunden informationsskyldighet

6 §

Bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll

Bokslutet ska ge en rättvisande bild av emittentens och dess koncerns verksamhetsresultat och finansiella ställning. I verksamhetsberättelsen ska ges en rättvisande översikt över utvecklingen och resultatet av emittentens och dess koncerns verksamhet och över deras finansiella ställning samt över de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

5.

Lag

om ändring av 4 b § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 4 b § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006), sådan paragrafen lyder i lag 524/2009, ett nytt 2 mom. som följer:

4 b §

*Upplysningar som på eget initiativ lämnas till Skatteförvaltningen och Pensions-
skyddscentralen*

Arbetarskyddsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av Finansinspektionen få sådana uppgifter som är nödvändiga för skyddet av de personer i arbetsavtalsförhållande som avses i 71 a § i lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 20 oktober 2016

Statsministerns ställföreträdare, utrikesminister

Timo Soini

Finansminister Petteri Orpo

1.

Lag

om ändring av lag om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 3 § 2 mom. 7 och 7 a-punkten samt 3 mom. 9 och 10 punkten, 13 § 3 mom., 29 § 6 mom. och 44 b §, av dem 3 § 2 mom. 7 a-punkten, 29 § 6 mom. och 44 b § sådana de lyder i lag 1198/2014, 3 § 3 mom. 9 punkten sådana den lyder i lag 1360/2010 och 3 § 3 mom. 10 punkten sådana den lyder i lag 170/2014,

ändras 3 § 3 mom. 8 punkten, 3 a § 1 och 4 mom., 4 § 5 och 6 mom., 5 § 11 punkten, 9 § 1 och 2 mom., 10 § 1 mom. 1 och 5 punkten, 2 mom. 12 punkten samt 5 mom., 13 § 1 mom. 1 punkten, 18 § 2 mom., 26 § 1 mom. 3 punkten, 29 § 3 mom., 32 a § 1 mom., 32 c § 1 mom., 71 § 1 mom. 13 punkten och 71 a §,

av dem 3 a § 1 och 4 mom., 10 § 1 mom. 5 punkten, 71 § 1 mom. 13 punkten och 71 a § sådana de lyder i lag 611/2014, 4 § 5 mom. sådant det lyder i lag 254/2013, 4 § 6 mom. sådant det lyder i lag 198/2015, 5 § 11 punkten sådana den lyder i lag 752/2012, 10 § 2 mom. 12 punkten och 5 mom. sådana de lyder i lag 194/2011, 13 § 1 mom. 1 punkten sådana den lyder i lag 604/2010 samt 26 § 1 mom. 3 punkten, 32 a § 1 mom. och 32 c § 1 mom. sådana de lyder i lag 170/2014, samt

fogas till lagen en ny 3 d §, till 10 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 194/2011, en ny 13 punkt, till 12 §, sådana den lyder delvis ändrad i lag 194/2011, ett nytt 2 mom. till lagen en ny 50 j §, till 71 § 1 mom., sådant det lyder i lag 611/2014, en ny 14 punkt, och till lagen en ny 71 b § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Uppgifter

Uppgifter

Finansinspektionen fullgör sina lagstadgade uppgifter genom att

Finansinspektionen fullgör sina lagstadgade uppgifter genom att

7) leda och övervaka sparbanksinspektionens verksamhet,

(7 punkt upphävs)

7 a) tillsammans med Verket för finansiell stabilitet som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) övervaka att finansmarknadsaktörerna iakttar de på dem tillämpliga bestämmelserna i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014), nedan resolutionslagen,

(7 a punkt upphävs)

Dessutom ska Finansinspektionen

Dessutom ska Finansinspektionen

8) delta i arbetet med att förebygga lagstri-

8) delta i verksamheten i den gemensamma

Gällande lydelse

digt utnyttjande av det finansiella systemet,

9) i samarbete med högskoleväsendet främja den vetenskapliga forskningen och utbildningen inom den finansiella sektorn,

10) följa utvecklingen av kreditinstituts och värdepappersföretags belöningssystem och lämna uppgifter om dem till Europeiska bankmyndigheten,

3 a §

Den gemensamma tillsynsmekanismen och det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Finansinspektionen hör till den gemensamma tillsynsmekanism som avses i SSM-förordningen och består av *Europeiska centralbanken, nedan ECB* och de nationella behöriga myndigheterna.

Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller rekommendation enligt 3 mom. ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelserna från anvisningen eller rekommendationen samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.

Föreslagen lydelse

tillsynsmekanism som avses i 3 a § och bistå Europeiska centralbanken, nedan ECB, i den gemensamma tillsynsmekanismen, (9 punkt upphävs)

(10 punkt upphävs)

3 a §

Den gemensamma tillsynsmekanismen och det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Finansinspektionen hör till den gemensamma tillsynsmekanism som avses i SSM-förordningen och består av ECB och de nationella behöriga myndigheterna.

Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller rekommendation från en europeisk tillsynsmyndighet eller Europeiska systemrisknämnden ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelserna från anvisningen eller rekommendationen samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.

3 d §

Samarbete med Verket för finansiell stabilitet

*Finansinspektionen utövar tillsammans med Verket för finansiell stabilitet som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) tillsyn över att finansmarknadsaktörerna iakttar de bestämmelser i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014), nedan **resolutionslagen**, som gäller dem.*

Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet ska samarbeta sinsemellan. Innan Finansinspektionen vidtar åtgärder enligt 3 eller 4 kap. ska den höra Verket för finansiell stabilitet, om ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör handlar i strid med resolutionslagen eller sådana för-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ordningar och beslut som kommissionen utfärdat med stöd av det resolutionsdirektiv som avses i 1 kap. 4 § 1 punkten i den lagen.

4 §

4 §

Tillsynsobjekt

Tillsynsobjekt

Finansinspektionen utövar i enlighet med 5 och 6 kap. tillsyn över verksamhet som i Finland etablerade filialer till utländska EES-tillsynsobjekt och utländska EES-tilläggs pensionsanstalter bedriver i Finland samt över sådant tillhandahållande av tjänster som utländska tillsynsobjekt bedriver i Finland utan att etablera filial.

Finansinspektionen utövar tillsyn över verksamhet som i Finland etablerade filialer till utländska EES-tillsynsobjekt och utländska EES-tilläggs pensionsanstalter bedriver i Finland samt över sådant tillhandahållande av tjänster som utländska tillsynsobjekt bedriver i Finland utan att etablera filial. *Bestämmelser om tillsynsuppgifterna finns dessutom i 5 och 6 kap.*

Finansinspektionen utövar i enlighet med lagen om statens pensionsfond (1297/2006) tillsyn över statens pensionsfonds placeringsverksamhet samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan, i enlighet med lagen om kommunala pensioner (549/2003) tillsyn över den kommunala pensionsanstaltens placeringsverksamhet samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan och i enlighet med kyrkolagen (1054/1993) tillsyn över pensionsfonden inom Kyrkans centralfond.

Finansinspektionen utövar i enlighet med lagen om statens pensionsfond (1297/2006) tillsyn över statens pensionsfonds placeringsverksamhet samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan, i enlighet med lagen om Keva (66/2016) tillsyn över planeringen av pensionsanstalten Kevas finansieringsverksamhet och över placeringsverksamheten samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan och tillsyn över kyrkans pensionsfond. *Bestämmelser om tillsynsuppgifterna finns dessutom i lagen om statens pensionsfond (1297/2006), lagen om Keva (66/2016) och i kyrkolagen (1054/1993).*

5 §

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

11) Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),

11) *Olycksfallsförsäkringscentralen enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015),*

9 §

9 §

Direktion

Direktion

Finansinspektionens direktion har fem medlemmar.

Finansinspektionens direktion har *högst sex* medlemmar.

Gällande lydelse

En av medlemmarna utnämns på förslag av finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank. För dessa tre medlemmar ska i samma ordning väljas varsin ersättare. Dessutom väljs ytterligare två direktionsmedlemmar. Direktionsmedlemmarna och ersättarna ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktionssätt.

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över finansmarknaden

1) uppställa de särskilda målen för Finansinspektionens verksamhet och besluta om riktlinjerna för verksamheten samt styra och övervaka måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna,

5) döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt och besluta om *andra* administrativa påföljder enligt 4 kap.,

Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning

12) årligen höra representanter för finansmarknadsaktörerna, konsumenterna och andra användare av finansiella tjänster om målen för tillsynen och måluppfyllelsen samt om den budget som avses i 3 punkten och om den bedömning som avses i 11 punkten.

De berättelser som avses i 2 mom. 10 och 11 punkten ska också omfatta Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

Föreslagen lydelse

En av medlemmarna utnämns på förslag av finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank. För dessa tre medlemmar ska i samma ordning väljas varsin ersättare. Dessutom väljs ytterligare minst två andra medlemmar. Direktionsmedlemmarna och ersättarna ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktionssätt.

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över finansmarknaden

1) uppställa de särskilda målen för *skötseln av uppgifter enligt 3 och 3 a §* och för Finansinspektionens verksamhet *samt* besluta om riktlinjerna för verksamheten samt styra och övervaka måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna,

5) döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt och besluta om administrativa påföljder enligt 4 kap.,

Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning

12) årligen höra representanter för finansmarknadsaktörerna, konsumenterna och andra användare av finansiella tjänster om målen för tillsynen och måluppfyllelsen samt om den budget som avses i 3 punkten och om den bedömning som avses i 11 punkten,

13) *utse en företrädare för Finansinspektionen i det tillsynsorgan som avses i SSM-förordningen samt, vid förhinder för företrädaren, en ersättare för denna.*

De berättelser som avses i 2 mom. 10 och 11 punkten ska också omfatta Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn *samt den gemensamma tillsynsmekanism som avses i SSM-förordningen.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

Direktörens uppgifter

I arbetsordningen kan tas in närmare föreskrifter om direktörens uppgifter. I arbetsordningen kan också anges att beslutanderätt som enligt denna paragraf hör till direktören kan överföras till någon annan tjänsteman vid Finansinspektionen.

13 §

Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören

Direktionen ska informeras om beslut som direktören har för avsikt att fatta, om de gäller

1) beviljande av verksamhetstillstånd till tillsynsobjekt, återkallelse av verksamhetstillstånd, begränsning av tillståndsenlig verksamhet, indragning av en utländsk EES-filial eller begränsning av dess verksamhet eller, om någon annan myndighet är behörig att fatta beslutet, förslag till återkallelse av verksamhetstillstånd eller till begränsning av verksamheten,

I arbetsordningen kan tas in närmare föreskrifter om direktörens uppgifter. I arbetsordningen kan också föreskrivas att beslutanderätt som enligt 12 § hör till direktören kan delegeras till någon annan tjänsteman vid Finansinspektionen.

18 §

Rätt att få uppgifter av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter om tillsynsobjekts ekonomiska ställning, ägare, interna kontroll och riskhantering, förvaltnings- och kontrollorgan, tjänstemän och verksamhetsställen samt vilken för skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3—5 punkten relevant information som regelbundet ska lämnas till Finansin-

13 §

Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören

Direktionen ska informeras om beslut som direktören har för avsikt att fatta, om de gäller

1) beviljande av verksamhetstillstånd för tillsynsobjekt, återkallelse av verksamhetstillstånd, begränsning av tillståndsenlig verksamhet, indragning av en utländsk EES-filial eller begränsning av dess verksamhet eller, om någon annan myndighet är behörig att fatta beslutet, förslag till *beviljande eller* återkallelse av verksamhetstillstånd eller till begränsning av verksamheten,

(3 mom. upphävs)

18 §

Rätt att få uppgifter av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter om tillsynsobjekts ekonomiska ställning, ägare, interna kontroll och riskhantering, förvaltnings- och kontrollorgan, tjänstemän och verksamhetsställen samt vilken för skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3—5 punkten relevant information som regelbundet ska lämnas till Finansin-

Gällande lydelse

spektionen.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt denna lag eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud enligt 33 §.

29 §

Tillsättning av ombud

Ombudet har i sitt uppdrag de rättigheter som nämns i 18, 19, 24 och 32 §. Ombudet handlar under straffrättsligt tjänsteansvar vid utförandet av sina lagstadgade offentlighetsrättsliga förvaltningsuppgifter. På skada som ombudet har orsakat vid utförandet av uppgifterna tillämpas skadeståndslagen (412/1974).

På tillsättning av ombud i ett kreditinstitut eller värdepappersföretag ska dessutom tillämpas 11 kap. 10 a § i kreditinstitutslagen.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha motta-

Föreslagen lydelse

spektionen och om hur informationen ska lämnas.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt denna lag eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud eller rättelseuppmaning enligt 33 § eller ett förbud eller en åtgärd i anslutning till förbudet som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av någon annan lag.

29 §

Tillsättning av ombud

Ombudet har i sitt uppdrag de rättigheter som nämns i 18, 19, 23, 24 och 32 §. Ombudet handlar under straffrättsligt tjänsteansvar vid utförandet av sina lagstadgade offentlighetsrättsliga förvaltningsuppgifter. *Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).*

(6 mom. upphävs)

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha motta-

Gällande lydelse

git en anmälan enligt 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i nämnda paragrafer avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, börser, börserns holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheter äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersfö-

Föreslagen lydelse

git en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i nämnda paragrafer avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, börser, börserns holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheter äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersfö-

Gällande lydelse

retag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börserns holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investerings-tjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller

3) innehav som överskrider den gräns som anges i de paragrafer som nämns i punkten äventyrar verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper på det sätt som avses i 32 a § i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna.

Föreslagen lydelse

retag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börserns holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investerings-tjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller

3) *den gräns för innehav* som anges i de paragrafer som nämns i 1 punkten *uppnås och innehavet* äventyrar verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper *i målföretaget eller målsammanslutningen* på det sätt som avses i 32 a § eller, *om målföretaget är ett försäkringsbolag*, de försäkrade förmånerna.

44 b §

(44 b § upphävs)

Samarbete med Verket för finansiell stabilitet

Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet ska samarbeta sinsemellan. Innan Finansinspektionen vidtar åtgärder enligt 3 eller 4 kap. ska den samråda med Verket för finansiell stabilitet, om ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör handlar i strid med resolutionslagen eller sådana förordningar och beslut som kommissionen utfärdat med stöd av resolutionsdirektivet som avses i 1 kap. 4 § 1 punkten i den lagen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

50 j §

Behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden

*Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 40 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) 596/2014 (**förordningen om referensvärden**).*

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

13) den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen och till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om investeringstjänster.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

13) den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen och till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om investeringstjänster,

14) arbetarskyddsmyndigheterna för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter och för att fullfölja samarbetskyldigheterna enligt i artikel 8 i kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 vad gäller rapportering till behöriga myndigheter av faktiska eller potentiella överträdelser av den förordningen, **nedan genomförandedirektivet för marknadsmissbruksförordningen**.

71 a §

Rapportering om överträdelser

Finansinspektionen ska upprätthålla ett system genom vilket den kan ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden.

71 a §

Rapportering om överträdelser

Finansinspektionen ska upprätthålla ett system genom vilket den kan ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden. I

Gällande lydelse

Finansinspektionen ska i fem år bevara den behövliga information som avses i 1 mom. Informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den person som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter att behovet att bevara informationen konstaterades ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen.

En registrerad person som en rapport avser har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom., om utlämnande av informationen skulle försvåra utredningen av brott eller missbruk. Dataombudsmannen får på begäran av den registrerade personen kontrollera att de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Föreslagen lydelse

rapporteringsförfarandet ska med iakttagande av personuppgiftslagen (523/1999) ingå lämpliga och tillräckliga åtgärder för att ordna en korrekt behandling av rapporterna, skydda rapportören och den som är föremål för rapporten, vilka står i arbetsavtalsförhållande, och säkerställa skyddet av personuppgifterna för rapportören och den som är föremål för rapporten. Rapporteringsförfarandet ska dessutom innehålla anvisningar som tryggar skyddet av identiteten för rapportören och den som är föremål för rapporten, om det inte för utredande av en överträdelse eller annars till följd av myndigheternas rätt till information föreskrivs något annat i lag.

Finansinspektionen ska bevara den behövliga information som avses i 1 mom. i fem år efter rapportering. Därefter ska informationen avföras, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller en myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter att behovet av att bevara informationen har granskats ska behovet av fortsatt bevarande undersökas. En anteckning ska göras om granskningen.

Utöver vad som föreskrivs i personuppgiftslagen har en sådan registrerad person som en rapport enligt 1 mom. avser inte rätt till insyn i information enligt 1 och 2 mom., om utlämnande av uppgifterna skulle kunna hindra en utredning av misstänkta överträdelser. Bestämmelserna om rättigheterna för den registrerade person som avses i rapporten finns i personuppgiftslagen.

Genom förordning av finansministeriet får utfärdas närmare bestämmelser för att genomföra genomförandedirektivet för marknadsmissbruksförordningen och om sådant mottagande av rapporter om överträdelser som avses i denna paragraf och om förfaranden för uppföljning av dem.

Finansinspektionen ska vartannat år utarbeta en redogörelse för hur det system som avses i denna paragraf fungerar.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

71 b §

Ansvarsbegränsning vid lämnande av information till Finansinspektionen

En person som lämnar ut information till Finansinspektionen i enlighet med marknadsmissbruksförordningen ska inte vad gäller utlämnandet ställas till ansvar för överträdelse av sådana restriktioner för röjande av information som grundar sig på avtal, lag, förordning eller föreskrift.

Denna lag träder i kraft i den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 9 punkten, 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., sådana de lyder, 1 § 1 mom. 9 punkten i lag 758/2012, 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom. i lag 313/2015 samt 6 § 1 mom. i lag 738/2016, samt
fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Avgiftsskyldiga

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

9) Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),

9) Olycksfallsförsäkringscentralen enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015),

1 a §

Definitioner

I denna lag avses med

1) **filial till EES-kreditinstitut, i kategori I**, filialer med en marknadsandel i Finland under 2 procent mätt med inlåning från all-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

mänheten,

2) **filial till EES-kreditinstitut, i kategori II**, filialer med en marknadsandel i Finland på minst 2 men högst 10 procent mätt med inlåning från allmänheten,

3) **filial till EES-kreditinstitut, i kategori III**, filialer med en marknadsandel i Finland på över 10 procent mätt med inlåning från allmänheten,

4) **kalkylmässig balansräkning för en filial till EES-kreditinstitut** beloppet av filialens totala tillgångar som beräknas på grundval av de uppgifter som lämnas i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013,

5) **kalkylmässig balansräkning för filialer till tredjeländers kreditinstitut** det belopp av filialens totala tillgångar som motsvarar beloppet enligt 4 punkten.

4 §

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (610/2014)	balansomslutning	0,0027
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0027
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,24
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,0027
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,0027
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbo-	balansomslutning	0,0027

RP 201/2016 rd

lag (354/1997)		
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,0027
pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,0027
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,0027
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,0027
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,0027
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,0027
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,0027
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,0027
Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,0027
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), <i>pensionsanstalten Keva enligt lagen om Keva (66/2016) och kyrkans pensionsfond enligt kyrkolagen (1054/1993)</i>	balansomslutning x 0,4	0,0027
<i>filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori I</i>	<i>kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut</i>	<i>0,0009</i>
<i>filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori II</i>	<i>kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut</i>	<i>0,0014</i>
<i>filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori III</i>	<i>kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut</i>	<i>0,0018</i>
filialer till tredjeländers kreditinstitut	<i>kalkylmässig balansomslutning för filialer till tredjeländers kreditinstitut</i>	<i>0,0027</i>
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,10
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,0009
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget i Finland förvaldade placeringsfondernas	0,0021

RP 201/2016 rd

	sammanlagda tillgångar	
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,32
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	de av AIF-förvaltaren i Finland förvaltrade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknyttande tjänster enligt lagens 3 kap. 3 §	omsättningen från dessa funktioner	0,32
företag som med auktorisation i Finland förvaltar både placeringsfonder och AIF-fonder	de av företaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas och AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument samt andra clearingorganisationer enligt lagen om värdepapperssystemet och om clearingverksamhet än värdepapperscentraler	omsättning	1,24 och minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) än sådana som avses i 6 kap. 1 § 3—5 mom. i den lagen	omsättning	0,32
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,10
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,63
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,14
filialer till värdepappersföretag i tredje länder	omsättning	0,32
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,14
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller ett tredjeland	de av AIF-förvaltaren utomlands förvaltrade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0010
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättning	0,14
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltrade	0,0017

RP 201/2016 rd

	AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
filialer till AIF-förvaltare etablerade i tredjeland	omsättning	0,32
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,029

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	6 420
annat kreditinstitut	2 140
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 630
betalningsinstitut	2 140
försäkringsbolag	6 420
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	2 140
försäkringsföreningar	1 070
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 284
andra försäkringskassor än pensionskassor	856
arbetslöshetskassor	6 420
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 420
Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 284
statens pensionsfond, pensionsanstalten Keva och kyrkans pensionsfond	16 050
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 210

RP 201/2016 rd

<i>filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori I</i>	2 140
<i>filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori II</i>	3 210
<i>filialer till utländska EES-kreditinstitut, kategori III</i>	4 301
fondbolag	4 280
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 280
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 420
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registrerings-skyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 815
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 420
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	1 070
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 140
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 210
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 070
filialer till utländska EES-fondbolag	2 140
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 140
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	3 210
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 210

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	278 200
<i>den gamla insättningsgarantifond som avses i lagen om ändring av kreditinstitutslagen (1199/2014)</i>	12 840
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 140
juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 070
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	214
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 210
enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	1 070
den som bedriver verksamhet med stöd av ett undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 210
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 210

RP 201/2016 rd

företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	5 350
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
centralinstitut för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 420
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 700
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingföretag	10 700
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 070
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 070 och en höjning med 193 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 420
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	160 500
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 840
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i den lagen	2 140
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	16 585 och en höjning med 17 120 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	13 375
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	11 235 och en höjning med 11 770 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om han-

	<i>del med finansiella instrument.</i>
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 210
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 210
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 280
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 070
Pensionsskyddscentralen	10 700
trafikförsäkringsnämnden och patientskadenämnden	1 070
verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen	19 260
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 070
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 070
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 070
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	321
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 700
förmedlare av gräsrotsfinansiering enligt lagen om gräsrotsfinansiering	2 140

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 24 § 4 mom., sådant det lyder i lag 886/2008, samt
ändras 18 § h-punkten, 21 och 23 §, 24 § 2 mom. och 26 §, sådana de lyder, 18 § h-punkten i lag 312/2015, 21 § i lagarna 622/2014 och 312/2015 samt 23 §, 24 § 2 mom. och 26 § i lag 886/2008, som följer:

Gällande lydelse

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

h) medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller solvenskapitalkravet och det kapitalbaskrav som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som betraktas som företag i försäkringsbranschen enligt 2 § 3 mom. eller om ett sådant konglomerats holdingföretag där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,

21 §

Exponeringar mot kunder

På ett konglomerats exponeringar ska tillämpas vad som i EU:s tillsynsförordning och i 10 kap. 11 § i kreditinstitutslagen före-

Föreslagen lydelse

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

h) medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller solvenskapitalkravet och det *solvenskapitalkrav* som avses i 11 kap., om det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett sådant konglomerats *holdingsammanslutning* där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,

21 §

Exponeringar mot kunder

På ett konglomerats exponeringar ska tillämpas vad som i EU:s tillsynsförordning och i 10 kap. 11 § i kreditinstitutslagen före-

Gällande lydelse

skrivs om konsoliderade exponeringar mot kunder, *rapportering* och finansministeriets bemyndigande att utfärda förordning. På konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten i denna lag ska dessutom tillämpas 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Placeringsobjekt enligt 6 kap. 20 c § i försäkringsbolagslagen vilka bestämmer fondförsäkringars vidareutveckling utgör inte exponeringar mot kunder.

23 §

Tillsyn över andra riskkoncentrationer

Konglomeratets moderföretag ska årligen meddela Finansinspektionen konglomeratets fastighets- och aktieinnehav samt konglomeratets strategi beträffande aktie- och fastighetsinnehavet och konglomeratets interna gränser för det totala innehavet.

Konglomeratets moderföretag ska dessutom följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i konglomeratets affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Konglomeratets moderföretag ska ge Finansinspektionen de uppgifter som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Anmälan enligt 1 mom. ska åtminstone en gång per kvartal göras om transaktioner vars värde, eller om flera transaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, vars sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Föreslagen lydelse

skrivs om konsoliderade exponeringar mot kunder och om finansministeriets bemyndigande att utfärda förordning. På konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten i denna lag ska dessutom tillämpas 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Placeringsobjekt enligt 6 kap. 20 c § i försäkringsbolagslagen vilka bestämmer fondförsäkringars vidareutveckling utgör inte exponeringar mot kunder.

*Konglomeratets moderföretag ska kvar-
talsvis lämna Finansinspektionen de uppgifter som behövs för tillsyn över konglomera-
tets exponeringar mot kunder.*

23 §

Tillsyn över andra riskkoncentrationer

Konglomeratets moderföretag ska följa konglomeratets fastighets- och aktieinnehav, göra upp en strategi för dessa och ange interna gränser för det totala innehavet. Konglomeratets moderföretag ska dessutom följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i konglomeratets affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Konglomeratets moderföretag ska minst en gång per år ge Finansinspektionen de uppgifter som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Anmälan enligt 1 mom. ska göras åtminstone en gång per år. En förutsättning är dessutom, om inte Finansinspektionen har bestämt en annan gräns för konglomerat, att värdet av transaktionerna eller om de gjorts som en del av en enda ekonomisk transaktion eller flera transaktioner av samma typ har gjorts under ett år, det sammanlagda värdet av dem överstiger

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om anmälan av transaktioner som avses i denna paragraf om sådana behövs för tillsynen.

1) 30 miljoner euro eller fem procent av kapitalbasen i ett mindre företag inom finans- eller försäkringsbranschen eller ett konglomerats holdingsammanslutning; anmälan behöver dock inte göras om transaktioner som understiger en miljon euro, eller
2) en miljon euro, om en part i transaktionen är något annat företag som hör till konglomeratet än ett företag i finans- eller försäkringsbranschen eller konglomeratets holdingsammanslutning.

(4 mom. upphävs)

26 §

Närmare föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpningen av detta kapitel som behövs för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG samt för tillsynen nödvändiga närmare föreskrifter om uppfyllandet av den anmälningsskyldighet som anges i 19 § 2 mom., 21 § 3 mom. och 23 §.

26 §

Närmare föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpningen av detta kapitel som behövs för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2303 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG med avseende på tekniska tillsynsstandarder som specificerar definitioner och samordnar den extra tillsynen av riskkoncentration och transaktioner inom det finansiella konglomeratet samt för tillsynen nödvändiga närmare föreskrifter om uppfyllande av den anmälningsskyldighet som anges i 19 § 2 mom., 21 § 3 mom. samt 23 och 24 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 7 och 12 kap. i värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 12 kap. 4 §, sådan den lyder i lag 519/2016, samt
ändras 7 kap. 6 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

7 kap

Regelbunden informationsskyldighet

6 §

Bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll

Bokslutet och verksamhetsberättelsen ska ge en rättvisande bild av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning.

Föreslagen lydelse

7 kap

Regelbunden informationsskyldighet

6 §

Bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll

Bokslutet ska ge en rättvisande bild av emittentens och dess koncerns verksamhetsresultat och finansiella ställning. I verksamhetsberättelsen ska ges en rättvisande översikt över utvecklingen och resultatet av emittentens och dess koncerns verksamhet och över deras finansiella ställning samt över de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför.

12 kap

Marknadsmisbruk

4 §

Ansvarsbegränsning vid lämnande av information till Finansinspektionen

En person som lämnar information till Finansinspektionen i enlighet med marknadsmissbruksförordningen ska inte till denna del hållas ansvarig för överträdelse av sådana restriktioner för röjande av information som grundar sig på avtal, lag, förordning eller föreskrift.

12 kap

Marknadsmisbruk

(4 § upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 4 b § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 4 b § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006), sådan paragrafen lyder i lag 524/2009, ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 b §

*Upplýsingar som på eget initiativ lämnas
till Skatteförvaltningen och Pensions-
skyddscentralen*

Arbetarskyddsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av Finansinspektionen få sådana uppgifter som är nödvändiga för skyddet av de personer i arbetsavtalsförhållande som avses i 71 a § i lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .